

DOSTAVA NA DOM ali OSEBNI PREVZEM

Tel **05 6416 333** / mobi **041 684 333**

malice in kosila / od ponedeljka do petka med 10.00 in 18.00 uro

Pizzeria NAPA
dostava na dom
05 641 5140

Foto: Kraljica morja v Novi Kaledoniji

Varuhi reda, miru in zdrave pameti

Predsednik vlade je bil kratek in razumljiv. Povedal je, da zaupa varuhom reda in miru, da bodo ob mejnih primerih kršitev omejitev ob koronavirusu ravnali po zdravi pameti. Ne gre drugače, kot da se z njim strinjamo.

(Mef) Zdrava pamet je sicer težko definiran pojem in najdejo se tudi taki, ki pravijo, da zdrava pamet ne obstaja, ker jo lahko vsak razume po svoje in dejansko ne obstaja kot absolutna, temveč zgolj kot osebna kategorija. To je nekaj takšnega kot izraz »kmečka pamet«, ki po eni strani pomeni prvinsko razumevanje stvari, po drugi pa lahko tudi okostenelo razmišljanje ruralnega zatelebljenca. Nekaterim se celo zdi, da tak izraz žali kmete, saj ga velikokrat uporabljajo tisti, ki jim zmanjka strokovnih pojasnil, pa se poslužijo tega priročnega reka.

Zanimivo je, da v nobenem od znanih slovarjev ali spletnih jezikovnih pomočnikov »zdrave pameti« ni mogoče najti!

Kako torej razumeti navodilo predsednika vlade? Skušal se bom ravnati po svojih načelih in pogledih na stvari, vi pa boste ugotavljali, kje tolčem mimo in kje sem morda zadel. Gremo od primera do primera.

Začel bom pri nemilem dogodku na morju pred Izolo, kjer v mednarodne vode, oziroma v območje tranzitnih voda za luko Koper, poteka raztros pokojnikov, ki se odločijo za tako obliko slovesa. Ko so pred dnevi na zadnjo pot pospremili znano Izolanko, ki je nešteto ur in dni preživela na ali ob tem istem morju, so jo s svojimi barkami, saj zaradi omejitev na protokolaro ladjo niso smeli, pospremili njeni klubski tovariši.

Toda na morju so jih pričakali varuhi reda in miru in jih popisali, ter jim zagrozili s prijavo zdravstveni inšpekciji, saj so kršili prepoved prečkanja občinske meje.

To nedeljo je bil izolski svetilnik poln kot poleti, vendar varuhi reda in miru niso posredovali, saj tudi ni jasno, kaj bi lahko storili. Zato pa so na portoroški plaži opozarjali štiri prezgodnje kopalce. V Ljubljani je pred parlamentom kolesarilo nekaj tisoč protestnikov, vendar varuhi reda in miru niso posredovali. V Kopru je kolesarila slaba desetina mladih, pa so jih vzorno popisali in jim zagrozili s kaznimi. Po ulicah starih mest drviyo vsa mogoča vozila, vendar ni videti, da motijo varuhe reda in miru.

Majhen neprijeten kužek starejše gospe je deležen enakih sankcij kot odvezan pitbul mladega lastnika, skupina prijateljev na zasebnem balkonu je v prekršku, če bi sedeli na gostilniškem vrtu bi jih pustili pri miru. V trgovine s tekstilom moramo vstopati z maskami in razkuženimi rokami, če je blago na pločniku vsega tega ni.

Veliko je takšnih primerov, kjer bi nam prav prišla premierova zdrava pamet, če bi vedeli, kje je. Pa sem našel članek iz leta 2008, kjer je Aleš Čerin napisal: »Danes je preminila naša ljubljena Zdrava Pamet. Dolga leta je bila z nami. Nihče pa ne ve, koliko je bila stara, saj se je njen rojstni list že davno tega izgubil v birokratskih predalih.«

INTESA SANPAOLO BANK

MANDRAČ

NAROČNINA - SPOROČILA - MALI OGLASI
tel. 040 211 - 434 / urednistvo@mandrac.si

Od demokracije do dekoracije

Vsak resen časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli, a vendarle. Zoran Odič je upokojeni, a ne odpisani novinar z veliko začetnico. Tisti, starega kova. Vsak teden za Mandrač prinaša zanimiva spoznanja, zgodovinska dejstva in razmišljanja.

Nič več ne bo kot prej. To, seveda, ni res. Vse bo tako kot prej. Tudi to ni verjetno. Vse bo tako kot prej, ampak slabše. To je možno. Možno je tudi, da bo boljše. Tudi to ni nemogoče. V resnici, vse je možno in nič ni nemogoče, vsaj tako nas uči zgodovina.

Epidemije, pandemije, kuge, črne koze, španska gripa, sars ena, dve, tri, bolezen norih krav spremljajo človeka in človek je vse to preživel. Vprašajmo svoje starše, oni bodo povedali kaj so jim povedali stari starši in starši starih staršev, ki niso imeli niti zdravnika, niti epidemiologov, niti lekarne, niti zaščitnih mask. Dokaz, da so preživel, smo mi, ker živimo, a živimo, ker so oni preživel. Oni so bili junaki svoje dobe, a mi bomo hitro pozabili junake naše dobe – vse tiste dobre in prijazne čistilke, medicinske sestre, negovalke, trgovke, zdravstvene delavce, prostovoljce Rdečega križa, Civilne zaščite, Karitasa, ki so, skupaj z drugimi, naj mi oprostijo, da vseh ne znam naštet, pomagali in zdravili bolne, okužene, svetovali zdravim in pomagali vsem, ki so pomoč potrebovali. Čeprav bi mirno živeli brez nas. Mi, šele zdaj to vemo, brez njih ne moremo. V istem času je Vrhovni štab Vlade prinesel ukaze in odloke, suspendiral vse demokratične in strokovne institucije družbe, razen tistih, ki so pristali na direktno služenje ideologiji in Vladi, ki to ideologijo prodaja, kar je samo dokaz zlorabe medicine v politične namene.

Kar so mirno in glasno ponavljali na tiskovnih konferencah brez tiska, se fotografirali pred TV kamerami, manjka le še posneti aplavz. Tako kot je beograjska TV v osemdesetih in na začetku v devetdesetih letih prikazovala sprehajalce po soncem obsijani, Prištini, medtem ko so po ulicah tanki streljali na ljudi. Te tiskovne konference brez tiska in novinarjev so me spomnile na nek Andričev zapis. V Otomanskem cesarstvu, takrat največjem na svetu, ki je segal od Iraka in Egipta pa skoraj do Dunaja in Pešte, je imel sultan svojega tiskovnega predstavnika.

Njegovo službeno ime je bilo Evet efendija, v prevodu Gospod kima. Njegova služba je bila, da ubogljivo kima in se strinja z vsem kar je Sultan ukazal in, da te ukaže prenaša naprej, na paše, vezirje, age, ki so to prenašali naprej ljudstvu po telalih, glasnikih. Kar pomeni – Evet efendija je bil človek, ki mu je vladar verjel in je bil človek, ki so mu verjeli podaniki. Človek, ki so mu vsi zaupali in verjeli, kar pomeni, da je Evet efendija moral biti zelo izobražen in na dovolj visokem položaju, da so ga vsi poslušali.

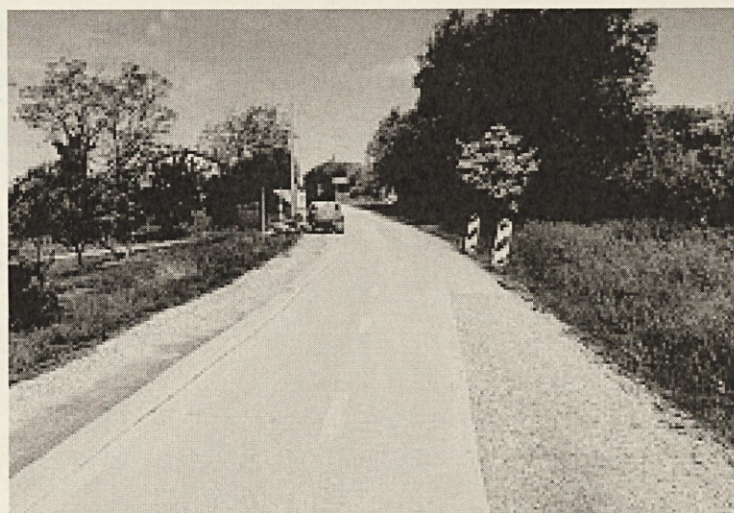
Če ga niso pa je obstajala druga osebnost v cesarstvu, ki je poskrbela za neubogljivost. To je bil Gajtan efendija. Gajtan je svilen vrh, ki jo je sultan osebno poslal tistemu, ki mu je bila namenjena. Z vsemi častmi in darili in po posebni ceremoniji in protokolu, je Gajtan efendija to svileno vrhico predal neubogljivemu podniku in mu ponudil možnost, da se sam z njo zadavi, ali pa ga je zadavil on osebno in glavo, kot dokaz, odnesel v Stambol.

Seveda, da v demokratični družbi takšne reči niso mogoče. Zato imamo tiskovne predstavnike ali tiskovnega predstavnika, parlament in vlado, ki jo imenuje parlament. To se imenuje družba parlamentarne demokracije.

Čeprav bi trenutni položaj in medsebojni odnos parlamenta in njegovega izvršnega organa – Vlade, bolje definirali ne kot parlamentarna demokracija ampak kot parlamentarna dekoracija. Ta retorični preobrat je samo eleganten način, da se zamaskira (ničesar ne delajo brez mask) prikrit državni udar, ki

ga je Vlada izvedla, tako na kadrovske nivoje, z zamenjavo vseh strokovnjakov, ki so razmišljali drugače kot na državnem nivoju, s paralizacijo dela parlamenta. Z minimalnim nasprotovanjem izvoljenih poslancev. Zardi česar je parlament, vsaj trenutno, samo obesek, dekoracija oblasti. Ker mora obstajati, če zaradi ničesar drugega, pa vsaj zaradi imidža države. Države brez parlamenta imenujejo z nekimi grdimi besedami, avtoritarne, diktature, totalitarne, tudi nacionalsocialistične in podobno, kar ni lepo. Pa človek si ne more pomagati, da ne bi pomislil, kako Oblast z javnostjo komunicira preko Eveta efendije, s parlamentom in z strokovno javnostjo pa s pomočjo Gajtana efendije. S spoštovanjem vseh procedur in protokolov parlamentarne dekoracije.

Zoran Odič

Preplastitev ceste med Kortami in Morgani

V sklopu investicijskega vzdrževanja cest je v teku preplastitev odseka od avtobusne postaje v Morganih proti Kortam. Dela v vrednosti 47.000 evrov z DDV izvaja izolsko komunalno podjetje. V času izvajanja del je na tem odseku urejana zapora za promet s semaforjem.

Parecag 31, tel.: 05 672 20 10

VELIKA IZBIRA OKRASNIH RASTLIN:
za parke, vrtove, cvetlična korita ...

SADIKE:
pelargonij,
verben, daliet,
enoletnic

35 LET TRADICIJE

Ukrepi se sproščajo, a niso še sproščeni

Življenje se počasi vrača v mesto, čeprav je še kako opaziti, da ravno sproščeno vendarle ni. Na Občini pa so v tem času sprejeli več ukrepov, od katerih so nekateri še vedno v veljavi, drugi pa so (upamo) čas preteklosti.

Občinski svet Občine Izola je na marčevski dopisni seji sprejel, na aprilski »popravni« pa potrdil sklep o interventnih ukrepih zaradi epidemije nalezljive bolezni COVID-19.

Ukrepe vezane na zaježitev širjenja virusne bolezni je sicer sprejemal krizni štab, ki so ga sestavljali župan Danilo Markočič, direktor Zdravstvenega doma Evgenij Komljanec in poveljnik civilne zaščite Zdenko Deželak. Glede na to, da so na Občini večkrat v tem času sporočili, da se ukrepi že izvajajo nas je zanimalo, kateri ukrepi to dejansko so in kakšen je odziv nanje. Odgovor je naslednji:

V občini Izola smo v času omejevanja epidemije virusa Covid-19 pokazali obilo samoiniciativnosti, solidarnosti in nenazadnje tudi povezanosti vseh, ki tu živimo in delamo. Vse aktivnosti koordinira krizni štab občine Izola, ki se je sestajal vsak dan ob 9. uri, pred stavbo občinske uprave, zato da lahko čim učinkoviteje rešuje izzive, ki jih vsakodnevno prinašajo ukrepi na državni ter lokalni ravni. **Prvi v državi smo skupaj s komunalnim podjetjem pričeli z razkuževanjem javnih površin**, urbane opreme in drugih prostorov, v katerih se nahaja več ljudi. Pripravili pa smo tudi brošuro z osnovnimi informacijami ter navodili kako ravnati in katere institucije so občanom na voljo ob epidemiji virusa Covid -19. Vsi ukrepi, ki smo jih sprejeli v občini Izola so namenjeni občanom in občankam Izole ter gospodarstvu za lajšanje posledic ukrepov povezanih z epidemijo. Med pomembnejšimi bi želeli izpostaviti:

- Uvedli smo varstvo otrok na domu
- Storitve Prostofer smo preoblikovali v storitev dostave hrane in zdravil na domu starejšim in obolelim občanom.
- Preko video sporočil znanih izolskih obrazov smo izvedli obširno akcijo ozaveščanja ter pozivanja občanov, da ostanejo doma.
- ZD Izola je uvedel posebno sprejemno ambulanto za obolele na dihalih in novo brezplačno storitev – Psihološki telefon, ki je namenjen vsem, ki v trenutni epidemiološki

Gospodarstvo se odpira, a delovnih pogojev ni lahko

situaciji doživljajo duševno stisko.

- Uvedli smo brezplačno parkiranje na večini izolskih parkirišč.
- Priskrbeli smo preko 400 prehrambenih paketov osnovnošolcem, ki imajo v celoti subvencionirano prehrano v šoli in zaradi zaprtja le teh ne prejmejo toplega obroka. Bomo pa upravičencem v prihodnjih tednih zagotovili še bone za prehranske izdelke v živilski trgovini.
- Sprejeli smo sklep o pomoči najemnikom občinskih poslovnih prostorov in občinskih javnih površin tako, da smo jih oprostili plačila najemnin do konca aprila oz. do konca maja.
- Sprejeli smo sklep o zamiku plačila nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča.
- Izdelujemo brezplačen katalog izolskega podjetništva, s katerim želimo promovirati vse naše gospodarstvenike ter jim tudi tako pomagati pri prepoznavnosti in ponovnemu zagonu delovanja.
- Izvedli smo akcijo namestitve zdravstvenega osebja, zaposlenega v SB Izola, ki ima oddaljeno prebivališče, z namenom lažjega in varnejšega prihoda na delo.

V občini Izola smo samoiniciativno uvedli tudi nekatere omejitve: omejili smo dostop do parkov, otroških igrišč in nekaterih drugih javnih površin, posledično pa prepovedali uporabo otroških igral, urbane opreme ter fitness naprav: s sklepom smo že 18.3. prepovedali kurenje v naravi; s sklepom smo 23.3. prepovedali izvajanje rekreacijskih in športnih aktivnosti tako na morju kot na kopnem, z izjemo rekreacija domačinov na kopnem, samih, v paru ali z družino.

Kako s turizmom?

V občini Izola bomo predlagali državi, da glede na letošnje izredne razmere, **porabo turistične takse prepusti občinam**, ki so vitalno odvisne od turizma, saj bo to po našem mnenju samopromocija turističnih občin po koncu epidemije in omejitvenih ukrepov najbolj učinkovito orodje za čim lažjo premostitev gospodarske krize, ki nas bo doletela zaradi omejitvenih ukrepov povezanih z epidemijo virusa Covid -19.

Turistična zadruga Zakladi Istre pa je pripravila predlog **16 omilitvenih ukrepov** na področju turističnega gospodarstva, ki jih bomo v občini Izola skrbno in nemudoma preučili ter potrdili vse, ki so izvedljivi takoj ter so v pristojnosti občine.

Vodstvo občine Izola opaža, da so Izolanke in Izolani v izrednih razmerah strpni, solidarni, hkrati pa pomirjeni, ker vedo, da je za someščane poskrbljeno in nihče ni ostal sam. V tem času so ostali ali pa postali še bolj povezani.

Velika večina občanov in občank vzorno upošteva državne predpise ter navodila NIJZ, hkrati pa so kritični do morebitnih kršiteljev. Svojo pomoč je ponudilo približno 15 prostovoljcev, ena občanka je ponudila brezplačno oddajo apartmaja za potrebe delavcev v zdravstvu. Prostovoljci so samoiniciativno poklicali ali nam pisali, da želijo pomagati. Štiri vzgojiteljice Vrta Mavrica so se prostovoljno javile za varstvo otrok na domu družin v primeru, da starši otrok opravljajo urgentne poklice v razmerah epidemije in varstva otrok ne morejo zagotoviti drugače.

Pod okriljem Gasilske zveze Izola sta zelo aktivni prostovoljni gasilski društvi PGD Korte in PGD Izola. Prostovoljni gasilci iz Kort in Izole so opravili več obhodov z vozili na podeželju z namenom preverjanja kršitve odredbe o prepovedi kurjenja v naravnem okolju. Tudi občinski redarji so bili od razglašene epidemije ves čas na terenu in večjih kršitev ukrepov niso zaznali kar pomeni, da so občani in obiskovalci ukrepe dosledno spoštovali.

Prostovoljci opravljajo tudi dela v okviru civilne zaščite in sicer so bili med vikendi prisotni na terenu, kjer so opozarjali morebitne občane/obiskovalce na upoštevanje odloka o začasni splošni prepovedi gibanja in zbiranja ljudi na javnih mestih in površinah. Prostovoljci RK Izola so skupaj z Občino koordinirali akcijo delitve prehranskih paketov za osnovnošolce, tudi pri tem sta pomagali obe prostovoljni gasilski društvi in prostovoljci v okviru storitve Prostoferja, Center za kulturo, šport in prireditve Izola ter člani Rokometnega društva Izola. V nekaterih krajevnih skupnostih so se organizirali in sami šivali obrazne maske ter jih pošiljali svojim krajanom. Nekateri samostojni podjetniki in podjetja so darovali maske in razkužila.

Od delni sprostitev ukrepov je na Svetilniku kar mrgolelo kajterjev

Obrtna zbornica ni počivala

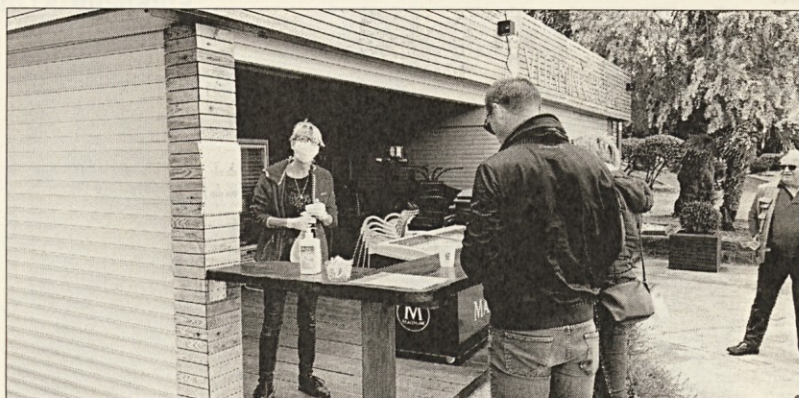
Predsednik Območne obrtnopodjetniške zbornice Izola Rajko Kodrič pravi, da so kljub karanteni imeli kar veliko dela, predvsem pri iskanju rešitev za obrtnike in podjetnike, ki so bili v tem času še posebej na udaru ukrepov.

Če se je sredi marca gospodarstvo na hitro ustavilo, je njegov zagon toliko težji. S ponedeljkom so lahko svoja vrata odprli frizerski in kozmetični saloni, a tudi gostinski lokali, ki imajo terase in trgovine do 400 m².

Čas karantene je seveda težek, tudi za tiste obrtnike in podjetnike, ki v tem mesecu in pol niso mogli opravljati svoje dejavnosti. Zato smo vprašali predsednika Območne obrtno-podjetniške zbornice Izola, Rajka Kodriča, kako so lahko v tem času pomagali svojim članom, ki so bili pomoči potrebni.

Povedal nam je, da so bili zaradi situacije, ki se je zgodila skozi noč, številni obrtniki mikro, mala in srednje velika podjetja čez noč dobesedno onemogočeni. »Po razglasitvi epidemije in uveljavitvi odloka o začasni prepovedi prodaje blaga in storitev potrošnikom v Republiki Sloveniji ter ostale zakonodaje, se je ustavila vsa storitvena, pa tudi v večini primerov proizvodna dejavnost. Tudi tiste dejavnosti, ki bi lahko delale za podjetja so začasno zastale, saj ni bilo mogoče zagotoviti ne zaščitnih sredstev ne zaščitne opreme.«

Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije se je po uveljavitvi odloka, ki je z namenom zajezitve širjenja okužb s koronavirusom zaprl večino trgovin, delavnic in storitvenih dejavnosti, nemudoma odzvala in vlado opozorila na nemogoč položaj, v katerem so se znašli obrtniki in podjetniki. Predlagali so določene ukrepe, ki bi jih bilo potrebno sprejeti. »Vlada Republike Slovenije je opozorila slišala in pripravila ukrepe, ki gredo po mnenju obrtno-podjetniške zbornice v pravo smer. V zbornici smo bili zadovoljni z doseženim, saj je večina predlogov zbornice bilo upoštevanih, vendar se ocenjuje, da zaradi kompleksnosti protikورونا paket potrebuje določene spremembe, da bodo cilji, ki jih vlada želi doseči, tudi dejansko doseženi. Predlogi zbornice, so usmerjene k temu, da bodo do pomoči upravičeni vsi oziroma jim pomoči države ne bo treba vračati. Rajko Kodrič je tudi poudaril, da je Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije v tem času delala »skoraj« normalno, ampak brez neposrednega stika s člani.

Kako pa v Izoli?

»Tudi Območna obrtno-podjetniška zbornica Izola ni zaprla vrat svojim članom, temveč se je aktivno vključila v reševanje trenutno nastale situacije. Člani so bili sproti informirani o vseh spremembah, aktivnostih, pomembnih za reševanje nastale situacije. Odzivali smo se na številne telefonske klice ter prejela elektronska sporočila. Ob tem velja poudariti, da smo bili v občini edina organizacija, ki je izvajala tudi eVEM sistem za vsa podjetja«, pravi predsednik Območne obrtno-podjetniške zbornice Izola in dodaja, da so takoj ob nastanku nastale situacije na Občino Izola naslovili predlog, da se pomaga vsem obrtnikom in podjetnikom, ki so se čez noč pojavili v neizvidljivi situaciji. »Predlagali smo oprostitev vseh tistih dajatev, ki so jih obrtniki in podjetniki dolžni poravnati in jih plačujejo lokalni skupnosti. To so najemnine za poslovne prostore v lasti občine, taksne predmete, uporabo javne površine in tako naprej. Občina se je pozitivno odzvala na predlagane oprostitve.« Rajko Kodrič je še povedal, da je Zbornica zaprosila tudi za oprostitev plačila odvoza komunalnih odpadkov, saj dejansko od 13. marca in celoten april obratovalnice niso poslovale, ter tudi za oprostitev plačil privezov za barke za gospodarske namene. »Uspešni smo bili samo pri oprostitvi plačila odvoza komunalnih odpadkov za gospodarske subjekte, vendar za krajši čas, z možnostjo podaljšanja. OOO IZOLA je tudi v imenu svojega člana, ki želi ostati anonimen, poklonila skupnosti zaščitne maske za potrebe občanov.«

»V tem času dveh mesecev smo opravili veliko dela in veseli smo, da se svojim članom nismo izneverili. Verjetno bo tudi kdo, ki bo drugačnega mnenja, vendar številni člani pohvalijo stanovsko organizacijo, saj se je ažurno odzivala«, še dodaja

Kodrič.

Za konec je zapisal, da se stanovska organizacija zaveda težkega položaja v katerem so se znašli člani ter celotno gospodarstvo in razmišlja tudi o predlogih za pomoč v bodoče. Prav tako so v pripravi predlogi za pomoč na lokalnem nivoju. Za konec je poudaril, da se je Obrtno-podjetniška

zbornica izkazala kot pravi zastopnik gospodarstva, zato ob tej priložnosti vabimo v svoje vrste nove člane.

ur

PREJELI SMO

Laži, prekleto laži, statistika

To kar piše v naslovu je citat, ki je bil pripisan mnogim, a še najpogostejše Marku Twainu. In to kar bom zdaj napisal ni plod mojega znanja ali poznavanja statistike. Nekaj o statistiki sem se naučil med svojim šolanjem. Kasneje, ko sem že bil zaposlen, mi je statistika pri mojem delu kar lepo koristila. V mojem interesu je bilo, da dobim kakovostne rezultate namesto, da jih skrivam. Kasneje se je moje delo obrnilo tako, da statistike v nobeni obliki nisem več uporabljal, zato se je tudi moje znanje in poznavanje statistike zelo skrčilo. Mislim pa, da mi je v spominu ostalo dovolj poznavanja statistike, da si upam trditi, da je okoli nacionalne raziskave o razširjenosti covid-19 nekaj stvari močno smrdi.

- V vzorcu za raziskavo je bilo vključenih 1368 oseb (vir RTVSLO MMC, 6. maj 2020 ob 12:07). Število prebivalcev Slovenije je v času raziskave bilo 2.095.861 ljudi (vir <https://www.stat.si/StatWeb/FIELD/Index/17/104>). Vzorec je torej zajel 1,53 promila prebivalcev.

- Malce hudobno lahko to predstavim tako: če med 2000 ljudmi najdemo 1,5 bolnega človeka, to pomeni, da je 'statistično' gledano 2000 bolnih (ali pa obratno). Seveda ob večjem vzorcu tako absurдни rezultati niso mogoči. Vendar, moje znanje statistike gor ali dol, vzorec 1,5 promila ne more biti temelj za resno strokovno raziskavo.

- Če so res naključno izbirali ljudi, ki so jih testirali, bi se pri tako majhnem vzorcu zgodilo, da naključje izbere več testirancev s področja kjer ni bilo obolelih (tudi malo verjetno kaj dosti okuženih) ali pa s področja npr. Horjul, Šmarje pri Jelšah (verjetno veliko okuženih). Druga stvar je, da nikjer nisem opazil objavljenega podatka koliko otrok in najstnikov (ali pa starostnikov) je bilo testiranih. Torej je teza o naključni izbiri na rahlo trhli osnovi.

Kot je bilo javno objavljeno je izbor ljudi za testiranje opravil FDV. V mojih očeh to ni podatek, ki bi mi vlival posebej veliko zaupanje. V Sloveniji je kar nekaj institucij, ki bi jim glede statistike (ki je navsezadnje matematična in ne politična veda) mnogo bolj zaupal.

Tudi zamuda pred javno objavo rezultatov me (glede na izkušnje) napeljuje na misel, da so rezultati bili pred objavo še pri frizerju.

Rezultate te raziskave namerava trenutno vladajoča garnitura uporabiti za bodoče odločanje, kako ravnati glede še trajajoče epidemije in precej verjetno drugega (in tretjega vala). To je zelo nevarno in neresno.

Ali bo občina drago plačala dimnik?

Pravzaprav ni čisto jasno, kako in kje je nastala pobuda o odkupu spomeniško zaščitene delovne nekdanje tovarne Argo in ureditvi muzeja ter še nekaterih sorodnih dejavnosti. Informacija je na seji občinskega sveta postala dejstvo, čeprav bi si projekt gotovo zaslužil širšo razpravo, tudi po ekonomski, ne le vsebinski plati.

Uradu župana smo naslovili vprašanje o tem, kako potekajo dogovori s slabo banko glede odkupa zaščitene objektov v Argu. Posebej nas je zanimalo, ali imajo na Občini Izola kakšne usmeritve Zavoda za varstvo kulturne dediščine, kaj je pravzaprav mogoče oziroma treba narediti s tistimi objekti. Da ne bi kupovali zgolj zidov, katerih vzdrževanje (posebej dimnik) bo občino gotovo obremenjevalo, vprašanje pa je, koliko ji bo lahko prinašalo. Vprašanje smo zato še bolj poenostavili: Ali je mogoče, da se želi slaba banka na ta način rešiti objektov s katerimi bi v prihodnje lahko imela samo stroške?

Pogovori potekajo

Občinski svet Občine Izola je župana pooblastil za sklenitev morebitnega dogovora s slabo banko glede omenjenih zemljišč. Sklep stopi v veljavo z dnem uveljavitve rebalansa proračuna za leto 2020. Pogovori potekajo, ker pa gre za občutljive poslovne informacije, bo o rezultatih pogovorov javnost obveščena, če bo sklenjen sporazum, ki ustreza obema stranema. Cilj občine Izola je v vsakem primeru pridobiti dodano vrednost, ki bo izboljšala kakovost bivanja občanom in občankam.

Brez gradnje stanovanj

Parcele o katerih tečejo pogovori se nahajajo v vplivnem območju starega mestnega jedra Izola in v območju objektov profane stavbene dediščine Izola. V kompleksu je potrebno ohraniti vhodna objekta v bivši tovarniški kompleks in druge objekte arhitekturne in industrijske dediščine. V preostalem delu kompleksa se predvideva program skladno z značajem mestnih turističnih območij (hotelske in druge turistične nastanitvene stavbe, gostinske stavbe, trgovina, kultura). Strokovne in oblikovne rešitve za območje novogradenj in sanacij obstoječih objektov v območju se bodo pridobile z natečajem, projektno nalogo za izvedbo natečaja pa predhodno potrdi občinski svet. Na tem območju je prepovedana gradnja novih stanovanj in počitniških stanovanj (apartmajev) za trg. Za to območje je tudi predvidena ureditev novega OPPN-ja.

Interaktivni muzej

Javni interes za pridobitev teh nepremičnin je izkazan s samo namembnostjo objektov, v katerem bo urejen muzej s spremljajočimi dejavnostmi.

Na nepremičninah občina načrtuje izgradnjo interaktivnega muzeja ribiške industrije Slovenije, ki bo večfunkcijski objekt. Želja je, da bi objekt deloval kot hiša eksperimentov za ribištvo, biodiverzitetu in naravo Slovenije, z elementi klasičnega muzeja, ribiškega oz. morskega doma in centra odličnosti za inovativnost in usposabljanje ter promocijo za mari/akvakulturo. Cilj projekta je povečanje promocije, trženja in uživanje slovenskega ulova in vzreje rib, izobraževanje za ribiče in o ribištvu za širše ciljne skupine, povezovanje ribičev, ohranjanje in obujanje ter zavedanje slovenske ribiške kulturne dediščine, aktivna vključitev žensk v dopolnilne dejavnosti ribištva z izdelovanjem spominkov ter prikazovanja priprave rib.

Težnja pri vzpostavitvi tovrstnega objekta bo vsekakor možnost samofinanciranja preko tržnih dejavnosti, kot so prodajalna spominkov, butična trgovina, restavracija, kuharski tečaji, ipd. Z lociranjem muzeja v industrijsko opuščeno območje, lahko projekt predstavlja tudi sodoben način oživljanja industrijskih območij po zgledu zahodnoevropskih mest (Dunaj, Torino).

Poslovni interesi slabe banke kot pravne osebe, katere cilj je v kratkem času čim bolj oplemenititi premoženje, ki ga je prevzela v času finančne krize, gotovo niso enaki izkazanemu javnemu interesu Občine Izola. Zato zelo verjetno v dejavnosti, ki so predvidene in dovoljene na tem področju, ne namerava investirati.

SZJ Občina Izola

Vprašanje: Kdaj je predvidena razprava o poročilu Nadzornega odbora Občine Izola v zvezi z R Mercury?

Odgovor: Takrat, ko bo mogoče sklicati redno sejo in ko bo Nadzorni odbor predlagal županu uvrstitev točke na dnevni red.

Ni dolgo trajalo

Javna parkirišča v občini Izola, ki so bila v skladu z občinskimi ukrepi za zajezitev širjenja virusa SARS-Co-2, od 17. marca 2020 brezplačna, so od 1. maja ponovno plačljiva.

S 1. majem se je tako na vseh javnih plačljivih parkiriščih v upravljanju Komunale Izola ponovno vzpostavil plačljiv parkirni režim. Urniki obratovanja in ceniki parkiranja ostajajo enaki, dosegljivi pa so na spletni strani Komunale Izola.

OBVESTILO

Obveščamo vas, da zaradi nizkih temperatur bo sanitarij zaprt do 15. 3. 2020.

Hvala za razumevanje.

Komunala Izola d.o.o.

AVVISO

Ne preveč aktualen napis na vratih sanitarij obalne ceste

Tudi za 1. maj je Marjetka Popovski zapela. Tokrat se je njena 1.majska budnica ob 6.30 zjutraj pričela pred "Velikimi vrati" nekdanje tovarne Ampele, kjer se je prav tu - 22. aprila 1951 leta uresničilo geslo: "Tovarne delavcem!". Delavske pesmi je bilo slišati tudi pred velikim vhodom v nekdanjo Mehano-tehniko, kamor se je nekoč vila "reka" delavk in delavcev...in s pesmijo in spomini zaključila ponovno v Arigoni ju pod dimnikom...

Cenjene stranke obveščamo,
da je od petka, 8. maja dalje
pizzerija Napa ponovno odprta.
Še vedno pa pice dostavljamo tudi na dom.

Dobrodošli!

delavci pizzerija Napa

Sergio še vedno vidi svoj muzej v Izoli

Njegov oče, Gino, je tudi s trmo postavljaj pokonci Mehanotehniko in jo zapustil v jezi zaradi tozdiranja. Tudi Sergio je muzej avstroogrške mornarice uredil zato, ker so na to obdobje in ta del zgodovine muzeji v regiji enostavno pozabili. Želel ga je urediti v Izoli pa ni šlo in ne gre niti zdaj, čeprav bi ga rad videl v rojstnem kraju.

- Ta muzej je nastal iz jeze in besa, ker sem ugotovil, da naši muzeji, hrvaški, slovenski, in italijanski, ne povejo zgodovine, kot je to treba. V Benetkah, na primer, nimajo muzeja beneške mornarice, ki je bila seveda pomembna. V Puli nimajo muzeja avstroogrške mornarice, v Piranu Italijani nikakor niso dovolj zastopani. Slovenci med Koprom in Piranom niso nikoli bili močni pomorci, so pa bili izjemno pomembni pomorci Slovenci na Tržaškem in tam so si morali sami postaviti svoj muzejček, saj nikoli ni konca ne kraja vsem tem nacionalizmom. **Osemsto mornarjev iz Istre je umrlo v italijanski mornarici.** Avstroogrška je naše fante peljala pa vsem svetu in jim dala ogromno kulture, odprla vrata vsem tem krajem in o tem ni nič povedanega. Danes so izginili partizani in tako dalje. Odkrivamo zgodovino ribištva, a ne tistega pravega, ampak luksuzno, torej z lepo batano, lepim bergončičem. To ni to. Že kot otrok sem sanjal, da bom imel svojo zbirko, predvsem zato ker sem slišal ogromno zgodb ribičev po vsej jadranski obali, seveda predvsem v Izoli. V piranskem muzeju, kot najlepšem na Jadranu, ni nikjer zabeleženih italijanskih imen, v Trstu v muzeju ne omenjajo slovencev, a niti Avstrijcev. V Puli moji kolegi nimajo nič o Avstroogrski, pa so pomorski muzej. Slovenski pomorci iz zaledja so bili po vsem svetu, bili so podmorničarji, bili so potapljači in kaj imamo mi v Ljubljani prikazanega od vsega tega? Tisti leseni hlood, čupo. Si moraš predstavljati? Kot da smo bili navadni turisti.

- V Gallerionu v Novigradu imaš kar obsežno zbirko.

- Zbirko sem zbral za malo denarja, a z ogromno poznanstev in cenkanja in na koncu je, vsaj kar se tiče Avstroogrške, to postala **druga zbirka na svetu.** Ma ne zato, ker sem bil jaz tako pameten, ampak preprosto zato, ker drugi tega niso počeli. **Jaz sem hotel imeti zbirko doma, v Izoli, Kopru ali Piranu, a nič ne kaže v to smer.**

V Novigradu imam muzej samo zato, ker je močen zasebnik rekel, da bomo to naredili tam, da bo on našel prostor. Zdaj ga sam ne morem več vzdrževati, ker nimam toliko denarja, saj sem upokojen, a imam veliko volje in veliko stvari za povedat. Res veliko. Žal zbirke ne bo odkupila Pula, čeprav smo se pred časom tako že dogovorili, a se je zamenjala vlada, s skrajno desnim ministrom, ki je projekt ustavil. Zdaj, ko smo se o odkupu končno dogovorili z občino Novigrad, ob pomoči županije, pa je prišla kriza koronavirusa in spet ne bo sredstev, tako da ne vem, kaj bo. In to je moje življenje kot Mehanotehnika. Boril se bom naprej, a na žalost tega ne bo v moji Izoli.

- **Koliko velik je muzej?**

- Muzej meri z dvoriščem 300 m², s tem da to ni klasični muzej ampak neprofitna galerija, ki uspe sproti poravnati stroške. Razstavljenega gradiva je ogromno. Ko so mi naročili projekt muzeja v Puli, sem zapolnil prostor velik 3600 m², in to vse s svojo zbirko in zbirko prijateljev.

Vojaški muzej, ki ga na hrvaškem še vedno nimajo, mi je posodil nekaj stvari, policijo sem prepričal, da ne uničuje podvodnih min, ki so jih našli, pa nekaj kolegov in prijateljev, ki so posodili nekaj stvari. Deluje malo neurejeno, ker nimam sredstev, da bi si privoščil neke fine vitrine. A to me ne zanima preveč.

- **Odprl jo je ugleden gost.**

- V treh dneh sem prepričal Otta von Habsburga, da je prišel otvoriti muzej, potem, ko ga je Vatičan čakal štiri, takratni hrvaški predsednik Sanader, pa kar šest mesecev. Ko sem na sestanku predlagal Občini, da muzej otvori kakšna pomembna osebnost, so se mi smejali, češ, zadnji kafič v Novigradu je bolj pomemben. In ko sem prišel domov sem šel na internet in sem povabil kar Otta von Habsburga, ki je bil v tistem času izjemno pomemben na tem prostoru. Še isti večer mi je odgovoril, da je to prava stvar, saj se je ravno takrat boril za združeno Evropo. In je prišel. In on, kot pripadnik zelo desne stranke, jaz pa kot levičar, sva ves dan preživela skupaj. Bilo je neverjetno. Pogovor je bil zelo koristen in pošten. Prišel je še enkrat na obisk, v svoji režiji, čez dva tedna, s svojimi številnimi vnuki in sem ga še enkrat peljal naokrog in sva se ves dan pogovarjala. On je govoril, kako je reševal srednjo Evropo z Rooseveltom in niso imeli pojma, kdo živi tukaj. Ni maral partizanov, a jaz sem mu povedal, kako je bilo tukaj, kako so se borili in kaj je pomenilo biti partizan, kako je to potekalo. In na koncu sva bila kot dva otroka, bilo je prav hudo, ko sva morala narazen.

Otto von Habsburg in Sergio Bobbo

- Ena tvojih obsesij so zavezniška letala, ki so letala čez Istro.

- Doživel sem težko operacijo, imel sem le še malo za živeti in sem si rekel, da je konec z muzejem, da se ukvarjam samo še sam s sabo in začnem z jogo. Pa sem že naslednji dan odkril, da nihče še ni povedal zgodbe o podmornicah na Jadranu in kdo so bili naši podmorničarji. Nato sem se spoznal s profesorico iz Novigrada in sva skupaj naredila zgodbo o letalih nad Istro, kar počneva že nekaj časa. Ugotovila sva, da je bilo nad Istro med drugo svetovno vojno **zrušenih okoli sto letal** in o tem je veliko zgodb. Kdo so ti piloti, kaj so bomabardirali in kako so to doživljali prebivalci Istre. Uspel sem dobiti nekaj takšnih zgodb, da bi lahko še film o temu posneli. Ste videli kdaj kakšen film v vojni na Pacifiku. Tako so so to doživljali tudi Istrani.

V bistvu je bil skoraj vesel dogodek, ko je v vasi brez elektrike, na primer Zrenj, kjer so bili ljudje lačni že od začetka prve svetovne vojne, kaj šele ob fašizmu in petletni vojni, padel ogromen bombnik B24. Ljudje so pomagali rešiti posadko, iz letala pa so pobrali ogromne količine aluminija, in to tistega pravega, letalskega aluminija, ter še ogromno tehnologije zraven. Nemci niso pobrali nič in fantje, posebej mlajši, so začeli rezati. In tukaj je ogromno zgodb.

Čez ta del Istre so vsak dan leteli ameriški bombniki, ki jih je bilo vsak dan tudi po tisoč v zraku. Mladi pastirji, so začeli šteti ta letala. In jasno, s tremi razredi osnovne šole jih ni bilo tako lahko prešteti, prišli so morda do trideset, a ni bilo lahko, ker jih je bilo preveč. Nato so se odločili, da vsak šteje svoje, a jih je bilo še vedno preveč. No, na koncu so se po enem letu s pomočjo štetja letal naučili matematike (smeh). Takrat so očetje otrokom govorili, da če vidijo, da pade letalo, ki ima na repu in krilih trobojnico ali zvezdo, naj takoj označijo na tla, v katero smer je padel in poiščejo pomoč. Če vidijo, da pada letalo z nemškim križem, pa naj se delajo, da niso videli nič.

D.M.

Muzej na 300 m²

Neuspelo fotografiranje tovariša Tita

Prvi majski dnevi so zelo povezani s spominom na nekdanjega predsednika skupne države, Josipa Broza Tita. So lepi in žalostni spomini. Lepi na dneve osvoboditve izpod nacifašizma, žalostni pa ob obletnici njegove smrti.

Na nekdanjega predsednika Tita v Izoli spominja kar nekaj stvari. Res je, da nimamo njegove ulice ali trga, imamo pa park 88 dreves in imamo **društvo Tito**, ki s svojo mini muzejsko zbirko in prireditvami ohranja spomin nanj. Vsako leto so se ga spomnili 4. maja, ob obletnici njegove smrti in še posebej **25. maja**, ko so pripravili prireditev v spomin na nekdanji Dan mladosti. Letos vsega tega ni, saj je Koronavirus preprečil tudi te dogodke.

Delavsko mesto za Tita

Izola je bila šestdesetih in sedemdesetih ter del osemdesetih tipično industrijsko mesto in posledično tudi delavsko mesto s tovarnami v katerih je bilo zaposlenih veliko mladih. Nič čudnega, če je bila tukaj močna mladinska organizacija na ravni občine in po posameznih podjetjih. Bili so tudi številni brigadirji in ob dogodkih, kot je bila štafeta mladosti je bila Izola vedno pomembna postojanka. Tudi zato je leta 1974 delavec Mehanotehnike, zdaj že pokojni **Vojko Mahnič**, bil zadnji nosilec štafete in jo na nabito polnem stadionu JLA predal predsedniku Titu.

Magda Dovč je bila v tistih letih predsednica mladine v Mehanotehniki in spominja se, da je enkrat v osemdesetih letih, direktor **Marjan Starc** dal na razpolago njegov službeni avtomobil, da je prevzela štafeto v Strunjanu.

"Janez Kukovec je bil šofer in ko sva prišla v Izolo sem držala štafeto skozi okno avtomobila, vse do Mehanotehnike, kjer so jo na dvorišču prevzeli drugi in jo v prisotnosti celega kolektiva odnesli na govorniški oder pred upravno stavbo, kjer je bila potem prireditev z govori in prepevanjem."

Pred tem so štafeto ves čas nosili tekači in kot se spominja **Zoran Ivančič**, ki je občinsko mladinsko organizacijo prevzel po **Milanu Hršumu** in **Vladu Krulčiču**, so štafeto nesli vse do Sečovelj, kjer so jo že na mostu pri letališču predali hrvaškim mladincem.

Štafeta mladosti je ob prihodu v Izolo, kjer so jo pozdravljali številni mladi, potovala od ene tovarne do druge ter na šole in nato nadaljevala pot v sosednje občine. Je pa v kasnejših letih bil odnos do štafete in tovrstnih praznov vedno bolj "uporniški", predvsem pri izbiri kulturnega programa in odnosa do prireditve nasploh.

Fotografiranje in Tito

Edvard Dečman nam je o Titu pripovedoval zgodbo iz časov, ko je še obiskoval osnovno šolo Janko Premrl Vojko v Kopru.

Leta 1967 je Tito prišel na obisk Luke koper in mentor fotografskega in filmskega krožka njihove šole se je dogovoril, da bodo člani krožka lahko fotografirali tovariša Tita. Edvard je imel **disleksijo** (zamenjava črk in zlogov, težave pri branju in posledično tudi pri učenju), ki takrat še ni bila tako običajna, oziroma obdelana kot danes, zato je moral dvakrat ponavljati razred in je bil dve leti starejši od sošolcev.

"V Luki smo brez težav naredili nekaj posnetkov, dodatno naj bi jih naredili še v Žusterni, kjer so imeli kosilo," pripoveduje Edi.

Pokojni Vojko Mahnič, delavec izolske Mehanotehnike je 25. maja leta 1974 na stadionu JLA štafeto mladosti predal predsedniku SFRJ, Josipu Brozu Titu.

Tovariš Tito, mi smo pionirji fotografskega krožka osnovne šole JPV Koper in bi vas radi fotografirali. Tito me je pogledal nekoliko presenečeno, saj so mi skoraj že poganjali brki in prikimal, potem pa z nasmeškom odgovoril: E, da smo mi u ratu imali ovakve pionire rat bi još prije završio".

Zapletlo se je v nadaljevanju, ko sem se lotil fotografiranja in z grozo ugotovil, da sem vseh 36 posnetkov uporabil že v Luki. Delal sem se, kot da je vse v redu in še sreča, da me kasneje nihče ni vprašal za fotografije. D.M.

ZGODOVINO DELAJO ZGODBE

RUBRIKA ZANIMIVIH ZGODB IZ ŽIVLJENJA NAŠEGA MESTA

Mesec in Dan mladosti

Začetek maja je čas, ko medije preplavi gostobesedje o Titu in nekdanji državi. Seveda ima vsak pravico do lastnega mnenja o tistih časih, še posebej, če jih je osebno doživljal. Nekateri sedanji politiki danes rad poudarjajo, da je bil to čas političnega enoumja in diktature, a je tistim, ki so takrat živeli ostalo bolj v spominu kot obdobje, ko si mimogrede dobil službo, ko ti je podjetje podarilo štipendijo za šolanje, ko se je vseprek gradilo bloke s stanovanji za delavce, ko so nastali Avseniki in Ansambel Lojzeta Slaka, pa tudi Kameleoni in Pankrti, ko je bilo zdravstvo brezplačno, dopustovanje v počitniških domovih pa neverjetno poceni, ko se ni kradlo kot danes, ko je izolska Mehanotehnika bila uspešna moderna tovarna, ko je Tomos zmagoval na dirkah po svetu, novomeška Adria pa bila največji evropski proizvajalec počitniških prikolic. Ja, tudi nobelovca Andrića se marsikdo spomni.

(Srečko Gombač)

Telo mi šepeta, da ne gre več

Peter Božič je roketno kariero v Izoli začel in kot kaže jo bo v Izoli tudi zaključil. Izkušeni krilni igralec ima za sabo dobri dve desetletji igranja na članskem nivoju, a če bi srce še naprej zabijalo gole, telo pravi, da je čas za počitek.

Peter Božič, živa legenda izolskega rokometnega sveta, je eden od igralcev z najdaljšim stažem v domačem okolju. Igralec, ki je vmes tudi že okusil slast na evropski sceni, kot vse kaže, namerava svojo kariero zaključiti tam, kjer je pričel – v domači Izoli.

- Kaj počenjaš v tem obdobju pandemije?

- Pozdravljeni. Še vedno hodim v službo, doma pa se zabavam z družino in skupaj ohranjamo dobro kondicijo.

- Že nekaj časa je jasno, da se je letošnja sezona predčasno že zaključila. Komentar?

- Žal, pravkar smo prišli v formo. Drugače pa škoda, da se je treba odločiti za zeleno mizo o končnih uvrstitvah, ker enostavno to ni razmišljanje športnika.

- Če zavrtiva čas nazaj – kdaj si pričel z igranjem rokometu in koliko let si neprekinjeno igral za izolske selekcije?

- Prvič sem začel trenirati roket v 1. razredu, nato preizkusil še druge športe in od 3. razreda do sedaj treniram le še aktualni šport. Za Izolo sem igral do sezone 2001/02, nato pa prestopil v ljubljanski Slovan. Nazaj v domačo Izolo pa sem se vrnil leta 2011.

- V čem se razlikuje današnji roket od tistega izpred 2 desetletij?

- V pravilih, hitrosti, moči in tako dalje. Slovenska liga tudi napreduje v teh prvinah, vendar kvaliteta pada. Veliko več igralcev odhaja v tujino in veliko jih prezgodaj konča z igranjem, zato je normalno, da nismo več tretja liga na svetu, ampak smo tam kjer pač smo.

- Vmes si igral v "zlatem" obdobju Gold cluba iz Hrpelj, med drugim tudi za Slovan. Bi nam zaupal nekaj izkušenj igranja v obeh ekipah?

- V Gold clubu je bilo večinoma super, bili smo vrhunsko ekipa in naredili nekaj odličnih rezultatov. Škoda, da se je ta "zlata" zgodba končala, saj je veliko pripomogla k kvaliteti slovenskega rokometu. V Slovanu pa – niti ne štejem več kolikokrat sem prestopil k njim. Tudi tam so bile pripravljene zanimive zgodbe, ki pa so se žal prehitro končale.

- Si kadarkoli zaigral za katero

izmed reprezentančnih selekcij?

- V mlajših selekcijah sem bil vedno na širših spiskih, izjemoma z mladinci leta 2003, sem šel na svetovno prvenstvo, ki je potekalo v Braziliji, tam pa smo osvojili prvo svetovno roketno medaljo v barvah slovenske reprezentance. V članski kategoriji pa me žal ni nikoli doletela ta čast.

- Kateri je najbolj nenavaden dogodek, ki se ti je pripetil na roketnih igriščih?

- Najbolj mi je ostalo v spominu dogajanje na tekmi EHF pokala v Bosni (Visoko), kjer smo začutili malo tistega vzdušja "stare jüge" – dve uri pred tekmo polna dvorana, vse zakajeno, med tekmo je nekajkrat letelo steklo na igrišče, sodniki pa se kot nalašč niso želeli odločiti drugače, kot z nadaljevanjem igre.

- Si eden največjih ljubljencev izolske publike in tudi vzor marsikateremu domačemu športniku, med drugim Andražu Velkavrhju.

- Ah, ljubljene... vselej dam vse od sebe in skušam vedno zmagati. To si štejem v veliko čast, da sem lahko nekomu vzor, predvsem nadebudnim roketarjem, da dojamajo, da trud in delo ter disciplina vselej pripeljeta do rezultata. Izjava Andraža me je precej presenetila, ker sva bila enakopravna soigralca. Upam seveda, da se mu bo zgodila lepa roketna zgodba.

- Kateri roketni spomini kot igralcu so na tebi pustili največji pečat?

- Sreča in ponos v očeh soigralcev po težkih tekmah.

- Izola. Mesto, ki tradicionalno

velja za precej patriotsko lokacijo. Kako ti to doživljaš?

- Hočeš ali nočeš, to te enostavno prevzame, zato pa je lahko včasih to "srce", skupaj z navijači tisti jeziček na tehtnici, ki prevaga zmagovalca.

- V svoji dolgoletni karieri si spoznal delo številnih trenerjev. Kdo te je najbolj navdušil in zakaj?

- Kot igralec po navadi gledaš na trenerja precej ozko, ker gledaš skozi sebe. To pomeni, da ti nekateri trenerji dajo več kot drugi, ampak to ne pomeni, da so zaradi tega kaj slabši. Vsak trener mora imeti svojo vizijo in vsak pusti za seboj edinstven pečat. Prvega, ki ga kar moram izpostaviti, je sigurno Fredi Radojkovič, ker nas je "dvignil" od kadetov do članov in imel za tiste čase zelo moderen pristop. Ne morem pa niti mimo Borisa Deniča, ki je res zahteval fanatičnost od nas, tako na treningih, kot na tekmah.

- Kaj si kot igralec vedno želel doseči?

- En od ciljev je bil sigurno reprezentančni nastop na članskem nivoju, ampak žal, nikoli se ni uresničilo. Sicer pa sem vedno imel za cilj zmagati vsako naslednjo tekmo in odigrati čim bolj konstantno sezono.

- Katere pa so vrednote športnika, ki jih postavljaš na prvo mesto?

- Na prvem mestu sigurno borbenost in nagon po zmagi.

- Že dalj časa uspešno usklajuješ družinsko življenje s službo, hkrati pa še vedno treniraš in redno igraš za Izolo.

- Leta 2011, ko sem moral v služ-

bo, sem se kar na hitro streznil. Moje življenje ni zmoglo biti več tempirano le na roket in družino. Moral sem se sprijazniti, da nisem mogel več trenirati 7 do 10 – krat tedensko, ampak le 3x v povprečju. Hitro sem spoznal svoje telo kako reagira pod določenimi obremenitvami in tako nekako sem poskušal vzdrževati formo. Vsekakor pa tudi brez podpore družine, mi ne bi uspelo.

- Tvoja najslajša zmaga v roketni karieri in srečanje, kjer si doživel največje razočaranje?

- Zmage nad Koprom so bile vedno sladke. Tu je še tekma za tretje mesto na svetovnem prvenstvu v Braziliji in zmaga nad Celjem v pokalu Slovenije, leto zatem (praktično ista ekipa), ko so bili prvaki evrope. Razočaranje pa verjetno s Slovanom, ko smo izgubili polfinale Challenge cup-a.

- Peter, vemo, da boš prej ali slej končal z igranjem rokometu. Morda že načrtuješ njegov zaključek?

- Že letos mi je telo šepetalo, da nekako ne gre več. Vse kaže na to, da bom letos primoran zaključiti igalsko kariero. Srce bi še igralo, ampak moram biti realen in pustiti prostor mladim.

- Kje vidiš izolski roket čez... 10 let?

- Če se temelji ne bodo zamajali, bo lahko Izola sigurno stabilen prvoligaš. Vedno smo proizvajali vrsto talentov, ki pa so se prej ali kasneje izgubili. Moramo se znebiti "izolskega sindroma". (smeh) Sicer pa imamo zelo zanimive generacije v klubu, tako da se ne bojim. Če dobro del, kot sem dejal že, prej ali slej bodo rezultati prišli.

- Bi namenil kakšno besedo o naših navijačih?

- Ribari so sigurno najbolj vroči navijači v roketnih dvoranah in vzdušje, ki ga pripravijo skupaj z ostalimi zvestimi gledalci, je res neverjetno. Upam, da bodo vztrajali s klubom še naprej, v vzponih in padcih. Krepat ma ne molat!

- Kje se vidiš čez 10 let?

- Moj plan je zadeti Eurojackpot, vložiti del v klub in se odseliti na svoj otok v Izoli. (smeh). Realno gledano menim, da se bom gotovo preizkusil v trenerskih vodah in ostal v bližini.

Bo Kraljica morja tretjič vstala od mrtvih?

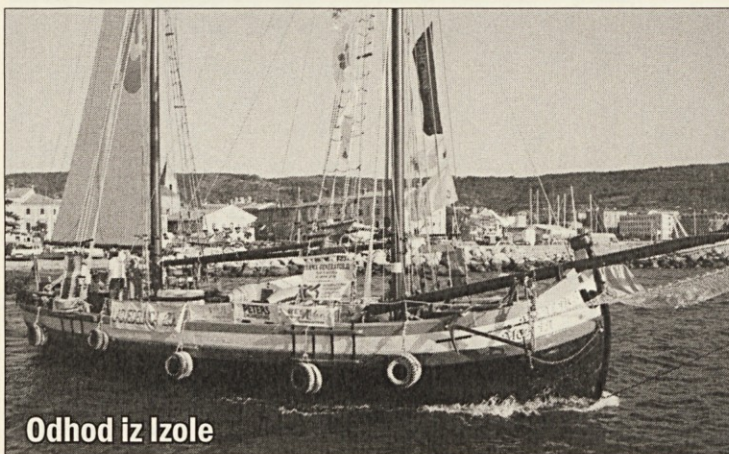
Trabakula Kraljica morja je bila ena od treh slovenskih jadrnic, ki so se leta 1992 udeležile regate ob 500 letnici Kolumbovega odkritja Amerike. Vse tri so tudi preplule Atlantik, za staro leseno jadrnico pa to še ni bil konec poti. Dokumentarec o njeni zanimivi zgodbi pripravlja Dragan Sinožič.

“Vse skupaj se je začelo bolj slučajno kot planirano,” pripoveduje Dragan Sinožič, samostojni snemalec, fotograf in kulturni ustvarjalec, ki se lahko pohvali s serijo dokumentarnih filmov, ki so povezani z Izolo, z morjem, s športom in predvsem zgodovino tega kraja in ljudi.

Dokumentarec o stari trabakuli s slovenskim imenom Kraljica morja sicer še nima imena, vendar pa je Dragan doslej zbral že veliko gradiva, za katrega še pred dobrim letom ni vedel, da sploh obstaja. Udeleženci regate so namreč snemali vsak zase in po povratku domov niso razmišljali o tem, da bi posnetke združili oziroma zmontirali v enotni filmski zapis.

“Najprej sem videl veliko število diapozitivov, ki jih je posnel Vran, eden od treh članov posadke Kraljica morja. Potem so mi povedali, da ima Ljubo Macarol, ki je bil pobudnik tega podviga in skiper, cel kup posnetkov, ki pa jih je naredil šele po izplutju iz Las Palmasa, kjer je kupil kamero. Šele kasneje sem izvedel, da ima veliko posnetkov tudi Špacapan, ki jih je odkrila hčerka po njegovi smrti.”

Tri jadrnice so se ločeno podale na pot in zato s prvega dela jadrnija po Jadranu in Sredozemlju do Kanarskih otokov, kjer je bil štart regate po Kolumbovi poti ni posnetkov Tako si je uvodoma moral pomagati s posnetki Televizije Koper, ki je pripravila kar nekaj reportaž pred odhodom in ob odhodu jadrnic na regato.

Odhod iz Izole

Kraljica morja je odplula na to dolgo pot s posadko: Ljubo Macarol, Silvo Vran in Iztok Bizjak. Na poti čez Atlantik se jim je pridružil še italijanski lastnik Alberto voltolina “Bebo.” Dobrih 7 metrov dolg Eol je imel na krovu Darka in Jureta Milavca, na Hitu pa so bili Samo Špacapan, Samo Lozej ter Boris Žbona.

Na poti od Izole do Kanarskih otokov in naprej proti Miamiu se je dogajalo veliko zanimivega in razburljivega, vendar o tem takrat, ko bo film dokončan. Tukaj moramo le zapisati, da je Kraljica morja brez velikih težav zmogla to dolgo pot preko Atlantika in da so 24. decembra, na božični večer prispeli v Miami. Tik pred ciljem se je nesreča pripetila Eolu, ki je zaradi okvare začel puščati vodo in potonil, oba jadralca pa sta se preselila na Kraljico morja. Trabakulo so nato privezali v marini na jugu Miamija, kjer je čez nekaj časa iz nje izteklo nekaj nafte in ob vseh kaznih in stroških se je lastnik odločil za prodajo jadrnice.

Kako je Kraljica morja prišla z obale Atlantika na Pacifik ni veliko znanega. Čez nekaj let se je, pod imenom La Maryvonne znašla na Novi Kaledoniji, kjer je služila kot turistična in šolska ladja, dokler ni enkrat leta 2015 v nevihti potonila na privezu. Izvlekli so jo na površje in jo odložili na eno od plitvin, kjer zdaj razpada. Lani so skušali domačini zbrati nekaj čez milijon Eurov za njeno obnovo, a jim ni uspelo. Upanja, da bo doživela še eno obnovo in bo spet razprla jadra na drugem koncu sveta, najverjetneje ni več.

Dragan Sinožič se s fotografijo in snemanjem ter montažo ukvarja že vsaj tri desetletja, posebej pa se je specializiral za spremljanje dogodkov v zvezi z morjem in Izolo. Še posebej pa je spremljal športna tekmovanja na morju.

Za dokumentarec o Kraljici morja je opravil naporno delo iskanja filmskih posnetkov, ki jih je zmontiral v slabih 20 minut dolg filmski zapis, ki ga bo predstavil po sprostitvi ukrepov ob koronavirusu. Morda pa bo film zanimal koga iz izolske občine in turističnega združenja, saj najbolj sodi v izolski muzej, katerikoli že.

Jadrnico Kraljica morja, klasično trabakulo so zgradili v ladjedelnici v Civitanovi leta 1939 in je takrat nosila ime San Giorgio. Njena skupna dolžina je 20 m ima pa kakšnih 15 metrov vodne površine, jambor je bil visok 11 metrov, težka pa je bila kar 40 ton. Konec osemdesetih je prišla v Izolo in bila menda ena prvih ladij pod slovensko zastavo, dobila je tudi slovensko ime, Kraljica morja.

Nova Kaledonija

Prihod v Miami

Konec

Rex je skrival velik zaklad

Ladja Rex je od potopa dalje ustvarjala številne neverjetne pripovedi, vse pa so se vrtele okrog tega, kaj je kdo še našel vrednega v železnih razbitinah nekdanje slavne potniške ladje. Pisatelj in novinar Robert Šabec, naš sosed iz starega mesta, je dodal še zgodbo za mlade.

Dobrih dvajset strani obsegajoča zgodba, zaenkrat še brez ilustracij, ima naslov Štiripersna detelja in zaklad z ladje Rex.

- Korona virus nam je uničil noč knjige in Svetovni dan poezije in tvoja knjiga je padla ravno v to brezno. Kako je nastala?

- Nastajala je veliko časa, ampak predvsem zato, ker nisem vedel v kakšno formo bi jo zapakiral. Potem pa je korona virus naredil svoje in nekega večera, ko sem dajal otroke spat, se mi je posvetilo in sem kar začel pisati.

- Postavil si jo v Ljubljano, kjer trenutno bivaš, in v Izolo.

- To pa zato, ker je duša v Izoli. Veš kako nas je vleklo sem!

- Je tudi nate ta karantena delovala zelo neustvarjalno?

- Daleč od tega. Na novinarskem področju sem naredil serijo intervjujev iz karantene za Primorski dnevnik, recenzije sem pisal nemoteno, zraven sem začel več literarnih projektov, in nekatere sem tudi zaključil.

- Katere pa?

- Na povabilo urednika Primorskega dnevnika sem začel pisati kratke zgodbe, ki jih bom počasi zapakiral v knjigo, poleg tega sem se lotil pisanja resnejšega romana, ki ga bom kmalu dokončal. Govori predvsem o naši dvoličnosti, ostalo pa niti ni tako bistveno.

- Lotil si se tudi zgodbe o ladji Rex, namenjene odrasčajočim otrokom, ki že razumejo stvari kot je na primer dobro in zlo.

- Ja, res je. Nekaj, kar me je stalno begalo in nisem vedel kaj z njo narediti je ta fašizem, ki sem ga hotel v zgodbo vključiti na pedagoški način. A spet ne tako, da bi mulariji težil in da bi se jim zdelo brezveze. O Rexu je veliko za povedati, ampak ko poslušam strokovnjake, ki o njem tako razpredajo, se mi zdi, da včasih pozabijo, da gre za ponos fašistične Italije, in v končni fazi za ponos fašizma. V resnici, razen tega, da je bila na koncu potopljena pred Izolo, Slovenci z njo nimamo popolnoma ničesar. Pravzaprav bi jo morali sovražiti.

- V zgodbo si vpletel tudi Rižarno, kar je za otroke verjetno zapletena tema.

Rex v filmu Amarcord

- Je zapletena, ja, a upam, da sem jo podal na tak način, da z njo ne težim. Vseeno pa sem želel, iz zgodovinskega vidika, pokazati ti dve zadevi, ki gresta ena z drugo. Zakaj je z Rexom vse OK, a po drugi strani ga je treba tudi sovražiti.

- Je knjiga mišljena tudi kot slikanica?

- Prepričan sem, da bi morale biti zraven ilustracije. Je sicer namenjena otrokom, ki so na prehodu od slikanic in se začenjajo spogledovati z nekoliko kompleksnejšo literarno formo. Ni to slikanica, daleč od tega, rabi pa ilustracijo. Recimo, da gre za ilustrirano otroško knjigo, ki je skoraj že mladinska, tam nekje za začetek najstništva.

- Samu in Svitlu si dodal še dva junaka.

- Ja, ravno inovativen tukaj nisem bil. Ker se mi je družina razširila, sem jo razširil tudi v knjigi.

- Si prebral knjigo starejšima otrokoma?

- Sem. Poslušala sta od začetka do konca, ampak tik pred koncem sta se že skregala, ker onadva bi to zdaj že malo drugače napisala in si pripisala malo več zaslug, eden drugemu. Tako da je bil v bistvu kar kažin in sem rekel, da tega ne bom več ponovil.

- Si že bil v kakšni knjigarni, odkar so ponovno odprle vrata?

- Nisem bil, ne. Je pa tako, da za pisanje recenzij dobivam knjige neposredno od različnih založb, kar pomeni, da že tako ali tako nisem imel veliko potreb po obisku knjigarn. In zdaj se to seveda ni spremenilo, morda le malo dlje traja, da knjiga pride do mene. Vsekakor pa mislim, da se za knjigo ni treba bati, saj bo kvečjemu dobila še kakšnega bralca več.

- Si presedlal na digitalno knjigo?

- Nisem in verjetno še dolgo ne bom. Kakšni dve založbi sta me prepričali, da bi lahko prebral knjigo še preden je bila natisnjena, kar sem kot uslugo tudi naredil, a sem se zaklel, da tega ne bom več. Tudi čitalnika nimam doma in še nekaj časa ga tudi ne bom imel.

- Opaziti je, da se kar otepaš tehnologije in socialnih medijev.

- Ja, sem čisti fosil glede tega. Tudi telefon, preko katerega se pogovarjava, verjetno več kot deset minut pogovora ne bo zdržal. V takšnem stanju je (smeh).

D.M.

Knjižnica - malo drugače

Od ponedeljka, 4. maja, do nadaljnjega, je Mestna knjižnica Izola odprta od ponedeljka do petka, od 10h do 17h.

Prost dostop do gradiva, gibanje in zadrževanje v prostorih knjižnice zaenkrat ni mogoče. Čitalnica, dostop do računalnikov in pravljica soba ostajajo zaprti. V tem času je možno le vračilo in prevzem gradiva, obenem je mogoče podaljšanje članstva in poravnava drugih finančnih obveznosti. Zamudnina se za obdobje od 13.3.2020 do 1.6.2020 ne zaračunava.

VRAČILO GRADIVA:

PONEDELJEK - PETEK od 10h do 17h, izven tega časa preko knjižnomata.

- Gradivo je mogoče vrniti pred stranskim vhodom v knjižnico od ponedeljka do petka od 10h do 17h.

- Preko knjižnomata je mogoče vračilo gradiva od ponedeljka do petka od 17h do 10h, ostale dni pa 24ur/dan.

Vse vrnjeno gradivo se po vračilu usmeri v 14 dnevno karanteno.

IZPOSOJA GRADIVA:

PONEDELJEK - PETEK od 10h do 17h

Izposoja je možna z naročanjem gradiva vnaprej, od ponedeljka do petka od 10. do 15h:

- preko telefona na 05 66 31 284 ali na 031 369 283 od 10. do 15. ure

- ali knjižnica.izola@guest.arnes.si ali

- direktno v knjižnici, pri vhodu naročite in počakate, da knjižničar/ke prinese/jo željeno gradivo.

Navodila za obiskovalce

- do knjižnice prihajajte le zdravi,

- ob vhodu si razkužite roke, uporabljajte zaščitno masko in upoštevajte varnostno razdaljo med drugimi uporabniki,

- prosimo vas za potrpežljivost ob morebitnih daljših čakalnih vrstah.

Delovanje knjižnice v spremenjenih pogojih

Delovanje knjižnice se je spremenilo z zaprtjem knjižnic, dne 13.3.2020. V tem času smo povečali nakup elektronskih knjig, na spletni strani uredili povezave in dostope do e-gradiv in drugih e-knjig, podatkovnih baz ter spletnih gradiv Središča za samostojno učenje. VSEM smo v času izrednih razmer omogočili brezplačni spletni vpis in branje slovenskih e-knjig na daljavo, po telefonu in e-pošti pa smo bili uporabnikom vsakodnevno na voljo za informacije in pomoč. Od sredine aprila do odprtja smo upoko-jencem, študentom in dijakom omogočili tudi fizično izposojajo knjig in študijsko gradivo, ki so ga prevzeli na parkirišču pred knjižnico, starejšim pa z dostavo na dom. Tako smo v štirinajstih dneh izposodili 689 izvodov knjig ter 303 elektronske knjige.

Ker se je je ukrep o odprtju knjižnic zgodil tako rekoč čez noč, se je bilo potrebno v kratkem času pripraviti na odprtje ter dogovoriti postopke izposoje in vračila z upoštevanjem priporočil in varnostnih ukrepov ter prostorskih danostih. Potrebno je bilo nabaviti dodatno zaščitno opremo. Pri tem nam je Občina Izola podarila 100 zaščitnih mask.

Konijev film o zreči končan v samoizolaciji

Ne, ne gre za tipkarsko napako. Najnovejši film nestorja slovenskega animiranega filma, Konija Steinbacherja govori o hribu nad Zrečami. Tam sta dve družini spoznali, kaj je sreča in tako so nastale Zreče.

Konija Steinbacherja verjetno ni treba posebej predstavljati. Avtor animiranih filmov, ki je kot mentor v filmskem krožku Zarja v OŠ Vojke Šmuc filmsko »vzgojil« veliko naših sokrajanov, se je tako kot mnogi drugi znašel v samoizolaciji.

A samoizolacija za ustvarjalce na področju kulture ni nujno slaba. Prej bi rekli, da deluje kot nekakšna prisila k dokončanju nedokončanih projektov, ali pa kot vzgon za nastajanje novih. Koni Steinbacher jo je izkoristil za to, da je zaključil dolg kratkometražni animirani film, ki govori o tem, zakaj so Zreče pravzaprav Zreče.

- Je lahko samoizolacija koristna za ustvarjalca animiranega filma?

- V bistvu je, ja. Ravno kar sem namreč zaključil film, ker pravzaprav nisem imel kaj drugega početi (smeh). Ta čas sem namreč izkoristil tudi za to, da sem nekatere stare izdelke nekoliko obnovil, druge sem premontiral, popravil pa sem tudi svojo biografijo in lahko bi še kaj naštel.

- Na Facebook si te dni dal svoj stari film Izdelovalec mask, ki je po naslovu še kako primeren za ta čas.

- Ko je prišlo do prepira okoli mask sem prišel do zamisli, da tudi sam nekaj prispevam (smeh). Sicer ne govori o teh maskah, a vendarle. Žal si ga ni ogledalo ravno veliko ljudi.

- Je pa film aktualen tudi danes, čeprav je nastal pred časom.

- Ja, nastal je kar dolgo nazaj, leta 2002, ampak nekateri filmi postanejo aktualni šele čez več let.

- Na koncu končajo vsi v mrtvaškem plesu.

- Ja, in ta me spremlja že v tretjem filmu. Takrat sem ga sicer prvič uporabil a sem videl, da je dobra tema za naprej in sem iskal vsebino, da ga uporabim še v naslednjih filmih. Tako je prišel še v filma Mrtvaški ples in Zakaj je Istra Tužna.

- Kakšno pa je stanje na slovenski sceni animiranih filmov?

- Nagrade za animirani film podeljujejo enkrat na dve leti in moram priznati, da je bila lanska bera kar šibka. V bistvu od Celice Dušana Kastelica, ki ima na youtube že velikih 7 milijonov ogledov, je bilo bolj mrtvilo.

- Niti nismo vedeli, da delaš film, pa si ga že končal. O čem pa govori?

- V bistvu je bil na pol naročen. Gre za zgodbo o nastanku Zreč, ki jo je napisal domačin in so želeli imeti film. Delal sem ga dobro leto dni.

- Gre za zgodbo o dveh družinah na Brinovem hribu.

- Tako je. Ena družina se preživlja z lovom, druga pa s poljedelstvom in si nagajata.

Koni Steinbacher in nagrajenec, skoraj Izolan, Milan Erič na oktobrski podelitvi nagrad DSAF 2019 in projekciji študentskih filmov.

Knjižnični ponedeljek pod maskami

V Mestni knjižnici Izola gradivo od ponedeljka izposojamo v veži glavnega vhoda v knjižnico. Obiskovalcem dostop do knjižnih polic in zadrževanje v knjižnici ni omogočeno. Vračilo gradiva poteka pri stranskih vratih čitalnice. Vračilo preko knjigomata poteka v času zaprtosti knjižnice. Vse vrnjene knjige usmerimo v nekajdnevno karanteno, preden so lahko ponovno izposojene, zato bralcem na potrdilu o izposojenem gradivu to še ostaja s pripisom »zadržano«, kar pomeni, da se jim za to gradivo ne more obračunati zadolžitev in zamudnina. Razknjižiti ga bo mogoče po preteku karantene, takrat ga bomo lahko znova varno izposodili drugim.

Nič kaj navaden ponedeljek

Ponedeljkov dan je stekel z veliko prisrčnih nasmehov pod masko, s potrpežljivostjo in razumevanjem vseh, ki ste nas obiskali, spoštovali varnostno razdaljo in omejeno delovanje, oz. »pultno« izposojajo. Leto za zaposlene predstavlja veliko večjo porabo časa pri iskanju in izbiri gradiva kot običajni prost dostop do gradiva. Da bi se izognili čakanju, prosimo obiskovalce, da gradivo, če je le mogoče, predhodno naročijo. Tistim, ki tega ne morejo, knjižničarji gradivo izberejo ob prihodu.

Prvi dan že 200 knjig

Na ponedeljkov prvi dan smo izposodili preko 200 knjig. Zaposlenim je v zadovoljstvo, da lahko kljub omejitvam izposojamo gradivo, omogočamo širjenje znanja, negovanje in ohranjanje slovenskega jezika, oživljanje zgodb in potovanj v neskončna notranja prostranstva, ki jih daje knjiga. Vsem se zahvaljujemo za zaupanje in občutek, da ste pogrešali svojo knjižnico, saj prav vi vdihujete življenje knjigam, ki čakajo na vas. »Najlepša hvala za dostavljene knjige, polepšali ste mi marsikakšen dan«, je zapisala bralka, ki smo ji v času zaprtosti dostavili knjige na dom.

Dobrodošli znova pri nas.

Film si lahko ogledate na: Koni Steinbacher facebook ali you tube naslovu: Izdelovalec mask - The Mask Maker

KAPETAN RIBIŠKE BARKE VAL FUNA-

PRIŠEL JE V IZOLO LETA 1955
 IZ ZAČETKA JE RIBARIL NA MANJŠI RIBIŠKI LADJI RIBON.
 VELIKO LJUBEZEN JE IMEL DO MORJA. DELAL JE TUDI
 V TOVARNI AMPELEIA. NJEGOV ŠEF JE BIL KIKO. A DIREKTOR
 KARO-MOZE. FUNA JE BIL ZELO NATANČEN PRI SVOJEM
 DELU, TAKO GA JE ŠEF KIKO POHVALIL PRED DIREKTORJEM.
 QUESTO OMO LAVORATORE ZE MIO QUO IN AMPELEIA.
 FUNA JE BIL ZE KAPITAN NA VALU. Z NJEGOVO POSADKO
 JE IMEL VEČ TON PAPA.

Kapitan ribiške ladje Riba 1 je bil leta 1958 Mar-
 ko Antolovič. Ob njem so bili v posadki še Ilija
 Vasiljkovič kot strojnik ter 2 feralista in kuhar. Lovili
 so sardele, sardone, papaline, šure, seveda s šakalevo.
 Z globinsko kočo pa v Kvarnerju škampe, sipe, lignje,
 mehkužce, več vrst morskih psov, pikaste mačke in
 raže.

Včasih so se tudi skregali in potem je kateri od ribičev
 ostal brez ribe (konjuša?).

Neko jutro so pred Porečem z mrežo obkrožili fe-

ralista, ki je povedal, da je videl morskega psa in
 veliko želvo. In res. Ko so stisnili mrežo so bili ribiči
 tako izmučeni, da so si vzeli pol ure počitka. Roke so
 imeli polne žuljev že od prej, zdaj so jim že krvavele.
 Končno so iz morja potegnili kakšnih 100 kilogramov
 težkega morskega psa in skoraj 50 kilogramsko želvo.
 Naredili so nekaj fotografij in obe živali izpustili nazaj
 v morje.

Malo kasneje se je Ilija odločil, da zamenja ladjo in je
 odšel na Sireno, kjer je bil kapitan Federiko Ipsa.

NA, OMUC. NEKATJL BILO NAR...
 MORALI SKORAJ VSE NA KOKE. SPOHINTAM SE TUDI LADIE
 VESNE, KAKO SO ME CEL TEDEN BOLELE ROKE, KO JE NAS 6-7
 RIBIČEV VLEKLO NAPO MREŽE. TE HVALIGIJA SE TE IZBOLNALA
 VSE LADJE DOBILE POVER BLOKE MD... KAPITANA FUNA SREČAM
 SKORAJ VSAKI DAN, IN MALO POKLEPETAMO V TISTIH ČASIH NA
 MORJU. DELA NA SVOJEM MATHNEH KOŠČKU ZE MELJE IN SE DRŽI V
 SVOJI DOBRI KONDICIJI. NJEGOVO PREVOZNO SREDSTVO ZA PO IZOLI JE
 KOT MOJE: > BIČIKLETA.

MARIO KAVO - JURISÉVIC R.L. VAL
 BERTO PIERO BAZARA - FUNA KAPITAN

ZE MIO QUAIN
 TA GOSPODJE HOI
 AMPELEIA.
 ATORI ORETE UNA
 ERE GIOKNO E NOTIE
 VA IMATA ENO
 ER BIT NA MORJU

L OTRAVO ONCHE

ENAVIAZO IN
 E PICCOLO BARBINO
 CINQUE ANNI
 E IMEL TUDI
 VO ME TE
 V PRISTANISCE
 STAR 4-5 LET
 BIND -
 EK -
 ISTANISCE
 L V P...
 KOLO

Nobena prireditev ni odpovedana

Zaradi ukrepov s katerimi želimo omejiti širjenje Koronavirusa se kar vrstijo odpovedi različnih prireditev. V Izoli pa se vseeno pripravljamo na organizacijo dogodkov, seveda ob upoštevanju veljavnih omejitev. Letošnje poletje bo manj masovno pa zato nič manj zanimivo.

V sosednjih občinah pa tudi drugod po Sloveniji so pohiteli z odpovedmi vseh večjih in tudi manjših kulturnih in zabavnih oziroma turističnih prireditev, na izolskem Centru za kulturo šport in prireditve pa pravijo, da si Izola in njeni kulturniki, športniki in organizatorji tega enostavno ne zaslužijo.

Ribiški praznik bo moral biti »po novem«

Pri tem jim je bila v pomoč tudi odločitev, da bo **Ribiški praznik** v bodoče imel drugačno obliko in vsebino. Namesto dvodnevne prireditve, ki obremeni celo mesto so načrtovali vrsto manjših »ribiških praznikov«, ki bi se zvrstili skozi poletje in ta model želijo najprej preizkusiti na tradicionalnem **Prazniku oljk, vina in rib**, ki letos, zaradi ukrepov, ne bo stisnjen v Ljubljansko ulico, ampak ga bodo skrčili na en dan (**sobota, 13. junij**) ter razpotegnili vse od parka **Pietro Coppo** in **Lonke**, do **svetilnika** in **Verdijeve ulice**, **Manzioličevega trga** ter **začetka Ljubljanske ulice** pri tržnici. Na teh lokacijah bi v varni razdalji postavili stojnice in omogočili varen kontakt med obiskovalci in razstavljalci.

Če se bo ta model organizacije prireditev pokazal za uspešnega, bodo na podoben način organizirali tudi »male ribiške praznike«, ki naj bi bili **vsak vikend** v poletju. Tem praznikom bodo skušali dodajati čimveč ribiške vsebine, tako da bodo tradicijo res postavili na ogled in hkrati v službo sodobne Izole, ki seveda ni več tista ribiška, kot je bila v poveljnih letih.

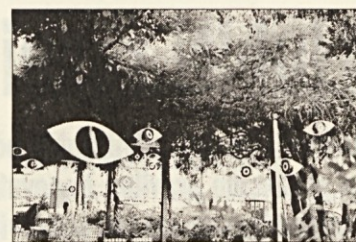
Kino otok septembra

Ukrepi so posebej prizadeli organizatorje velikih športnih in kulturnih prireditev pa tudi prireditve, ki so vezane na zaprte prostore. To velja za vse dvoranske športe pa tudi za kinopredstave, ki jih bodo v Centru čimprej, če bo mogoče že v maju, preselili v **letni kino Arrigoni**, kjer lahko zagotovijo vse varnostne pogoje za ogled kinopredstav. Na vhodu lahko omejijo število obiskovalcev, v samem letnem kinu pa stole lahko razporedijo v dovolj varni razdalji. Zaradi teh omejitev so se dejansko odrekli le organizaciji dveh velikih glasbenih koncertov, **Massima Saviča** in **Gibonija**, saj so bili v tem primeru odvisni tudi od prodaje vstopnic, ki pa bi bila zaradi omejitev preskromna.

Spremenjen bo tudi datum letošnjega festivala **Kino Otok**, ki se seli na konec avgusta (najverjetneje od 26. - 30. avgusta), spremenjen bo tudi datum festivala ki ga organizira Italijanska samoupravna skupnost, najverjetneje pa bodo, sicer prilagojeni razmeram, izpeljani koncerti **Pod volti**, **Četrtekovi večeri pri špini** in podobne prireditve z manj obiskovalci.

Začenjajo športniki

Prav v teh dneh odpirajo vrata tudi športna igrišča na prostem, to sta **obe nogometni igrišči**, v **Izoli** in **Kortah**, kjer bodo lahko izvajali vadbo po predlaganih metodah, zaprta pa ostajajo pomožna nogometna igrišča, ki so že nekaj časa neuporabna, saj so zaradi obrabljenosti nevarna. Zaprte so seveda tudi športne dvorane in dvorana v **Arrigoniju**, kjer pa so se igralci namiznega tenisa že organizirali tako, da imajo predvsem kondicijske treninge na prostem.

Ob tenisačih so že nekaj časa aktivni tudi **balinarji**, ki trenirajo na pokritih zunanjih igriščih, društva, ki skrbijo za jogo, ples in podobne športe pa v glavnem že zaključujejo sezono v zaprtih prostorih.

Zaprte so tudi **rekreacijske površine**, kot je tista v **Livadah**, saj še ni jasno, kako zagotoviti ustrezno varnost obiskovalcev, glede na to, da bi za zagotovitev spoštovanja ukrepov tam potrebovali stalnega hišnika oziroma redarja. Marsikaj bo seveda odvisno tudi od odpiranja šol, a je glede tega še veliko neznank.

Pihalci in folkloristi

Na prireditvah niso ogroženi le obiskovalci ampak tudi nastopajoči in to posebej velja za velike zasedbe, zato na Centru še ne vedo, kako bo mogoče zagotoviti varno nastopanje folklornih skupin na **Lonki** ali pa pihalnih orkestrrov in večjih zborov. Pričakujejo odgovore na ta vprašanja, ne želijo pa se vnaprej odreči teh dogodkov, ki so Izolanom in gostom zelo pri srcu. **D.M.**

*Na ravni občine smo že imeli prvi sestanek glede letošnjih prireditev. Mi se z odpovedovanjem prireditev ne strinjamo, prilagajamo pa izvedbo sedanjim in bodočim razmeram in ukrepom. Tam, kjer ni mogoče nadzorovati spoštovanja ukrepov zaradi odprtosti prostora ali zaradi koncepta prireditev predlagamo, da se prostor uredi v obliki gostinske terase, kjer je pač omejeno število miz in stolov in se lahko zagotovi distanco med ljudmi. Tako si zamišljam tudi organizacijo prireditev na **Lonki**, na **Manzioličevem trgu** in še kje. Mi moramo ljudem posredovati to naše pozitivno razmišljanje, da je Izola mesto številnih, vendar varnih prireditev, kjer bo vsak našel nekaj zase. Mi moramo dokazati, da se vse lahko stori, če obstaja želja in dogovor v skupnosti. Kulturniki so in smo se izkazali v najhujšem obdobju krize in mi jim zdaj enostavno ne moremo obrniti hrbta z izgovorom, da smo zaradi krize vse prireditve odpovedali. Razen tega je nesmiselno vabiti turiste v naše mesto, hkrati pa jim razen sonca in morja ne ponuditi ničesar. Prepičana sem, da zmoremo storiti marsikaj v skupno zadovoljstvo.*

- Zvonka Radojevič, direktorica CKŠP Izola

Galerija Alga

razstava **Maja Alessio**
Nekaj za dušo, nekaj za srce

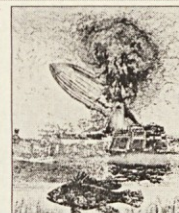
Z upoštevanjem splošnih navodil zaščite za zaprte prostore nas lahko obiščete od ponedeljka do petka od 17.00 do 19.00 ure.

Galerija Insula

razstava **JANEZ MATELIČ**
"G75x61"

Z upoštevanjem splošnih navodil zaščite za zaprte prostore nas lahko obiščete od ponedeljka do petka med 10. in 13. uro.

Ljubiti resnico, častiti lepoto

Drevesa so kot hišni ljubljenci. Ni dovolj, da jih samo posadimo. Moramo jih tudi redno in predvsem pravilno negovati. Tina Trampuš z Zavoda RS za varstvo narave je med sprehodom po mestu ugotovila, da ne delamo vedno tako, kot bi morali.

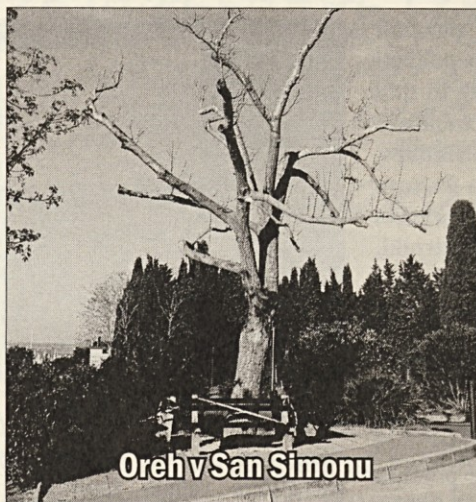
Vsako živo bitje, tudi drevo, potrebuje nego, srčnost, ljubezen. Strokovnjak za sadjarstvo Bele, je leta 1923 zapisal: »Obrezovanje drevja je umetnost, katero pogodi le tisti, ki vidi tako rekoč v srce drevesa, ki najprej ve, kaj bo posledica tega ali onega kar ukrene.«

Treba je imeti znanje, usposobljenost ter izkušnje, pa tudi občutek in sposobnost pogledati s srcem. Je sploh mogoče ustrezno negovati drevo, če ga nimamo radi? Ni prav, da posledice prepuščamo sreči, kot je prav, da si priznamo resnico (da ne znamo in da rabimo pomoč ali pa, da nam ni mar).

Ko se odločamo, kako negovati drevo, je dobro, da izhajamo tudi iz spoštovanja do njegovih potreb. Kot ljudje, so si tudi drevesa med sabo različna – nekatere potrebujejo več vode, kot npr. bukev, ene prenesejo sol, kot na primer tamariske in vednozeleni hrasti. Na obrezovanje se rastline različno odzovejo (vedno je na mestu še vprašanje, če je rez nujna, ali z njim negujemo lepoto rastline ...). Medtem, ko je rez morda celo blagodejna za nekatere grmovnice (pušpan, kalina...), je lahko za druge usodna. Morda si celo opomorejo, čeprav težko. Pretirana rez ni smiselna, če želimo, da rastlina cveti – tako je npr. pri lavandi, vsak ki jo je kdaj preveč zarezal ve, da potem vsaj eno ali dve sezoni 'ni bilo nič' iz nje.

Glicinija pred KD

Oreh v San Simonu

Nekaterim je bilo dovolj

Tudi pri plezalkah je tako – glicinija pred kulturnim domom je letos gola, le s par cvetovi. Upamo, da v prihodnjih letih pride k sebi in se po lepoti postavi ob bok tistim v San Simonu. Žal so tam v tej sezoni gole in vizualno iznakažene, močno porezane lagerstremije (sicer roza cvetoče z lepo skorjo in vejami), med drevesi pa so se pokazale napake iz preteklosti – trije orehi so bili pred par leti močno porezani (odstranjena je bila skoraj celotna krošnja, zagotovo pa bistveno več kot 15% listne površine, kot je še sprejemljivo). Eno od dreves je letos reklo »Dovolj mi je!« in odmrlo.

Skrbno in s spoštovanjem negujemo drevesa, jih režimo ali zalijmo le toliko, kot drevesu ustreza in ne kot ustreza nam – z izgovorom, da se nam potem več mesecev ali let ne bo treba z njim ukvarjati.

Drevo rabi podporo

Ko si omislimo psa vemo, da ga bomo hranili vsak dan, da krtačenja ne bomo izvajali le v aprilu. Če smo drevo posadili (ali pa so ga posadili naši predniki – hvala vsem, ki so ozelenili Izolo!), rabi

našo podporo, v mesu še bolj – včasih je dovolj, da ga opazimo, da prepoznamo njegovo lepoto, včasih pa potrebuje kaj bolj konkretnega. Pomagajmo drevesom, tako kot pomagamo drug drugemu. Delujmo s srcem, ko skrbimo za naravo, za svoje okolje, za drevesa. Tina Trampuš

Odšel je Rock'n'roll

FRANC MATTAUS

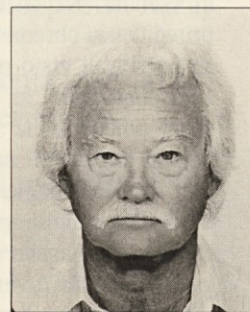
(5.8.1945 - 4. 5. 2020)

Iznenada. Kot strela z jasnega. Kot oster udarec po kitari Peta Townsenda ali po sneru Keitha Moona, je zarezala med nas vest, da je na hitro, veliko pregodaj in povsem mimo svojih načrtov, odšel Franc Mattaus, legenda, človek, ki je bil nenavaden v vseh pogledih.

Bil je dvojna osebnost. Resen, izjemno sposoben, redoljuben in odgovoren na delu in v odnosu do družine, hkrati pa tudi roker, svobodomiseln in napreden človek, ko si je vzel čas zase. V Izolo je z družino prišel že davnega leta 1956, se izšolal na kovinarski v Kopru, nadaljeval na tehnični šoli in strojniški ter ob tem še opravil izpit iz varstva pri delu. Zaposlen je bil na Ribi pa v Delamarisu, šel za nekaj let v Nemčijo, se vrnil v Izolo in zaposlil v Mehanotehniki, nato v Kemoteksu in Luki Koper. Podjetja so propadala, Franc pa je hitro našel delo, saj so ga poznali kot odličnega strokovnjaka in dobrega delavca. Bil je družinski človek: "Najprej je treba poskrbeti za družino, potem pride zabava," je govoril. "Če bi šel vse iz začetka, bi vse naredil tako kot zdaj" je povedal. Ampak njegova ljubezen je bila glasba. Ne katerakoli ampak Rock'n'roll in vse, kar je iz njega izšlo. Njegovi so bili Rolling stones, AC/DC, pa progresivci Yes, King Crimson in ELP, Greatful dead in njegov redni sogovornik Stane Bakan. Prav njegov koncert je bil zadnji na katerega je Franc odšel s svojimi zvestimi prijatelji. Naslednji bi morali biti Lynard Skinard. Na lanskem koncertu skupine Metallica je omenil, da je zdaj videl skoraj že vse. "Še Van Halen, pa bom doživel vse."

Van Halen se ne bodo ponovno zbrali in tudi Franc Mattaus ne bo šel na njihov koncert. Bo pa šel po poti tistih, ki se jih ne pozabi. Čez leto dni mu bomo pripravili koncert. R'n'R, seveda.

Prijatelj

Izola - Trg Etbina Kristana 2, 051/301 052, 031/356 887

LETOS PRAZNUJEMO 30 LET Z VAMI

NEPREMIČNINE IZOLA d.o.o.

www.sifra-nepremicnine-sp.si

sifra@siol.net

OBALA V MALEM

Ivan Konstantinović, univ. dipl. ekon., št. licence: 00002

KRIMINALIJE

Globa za pozno prijavo

Tujec je plačal globo, ker se je nastanil v Republiki in se v roku treh dni po prehodu državne meje ni prijavil na pristojni policijski postaji.

Kripto-goljufija

Občanka je naznanila, da so jo ogoljufali. Za posel z bitcoini je v določeno podjetje vložila več 10.000 evrov, ko pa je hotela dvigniti denar ni bilo več nobenega odziva. Zadeva se preiskuje.

Vsaj izpita ni izgubil

V postopku smo imeli voznika avtomobila, ki ni imel vozniškega dovoljenja in je vozil pod vplivom alkohola in mamil. Zasegli smo mu vozilo in smo podali obdolžilni predlog.

Kraja kolesa

V Jagodju je nekdo ukradel kolo GENESIS bele barve. Lastnika je oškodoval za 500 evrov.

Neregistrirani registrski tablici

V postopku smo imeli voznika, ki je pod vplivom alkohola vozil neregistriran avto. Odvzeti sta bili registrski tablici, podali smo obdolžilni predlog na sodišče.

Drzna tatvina skiroja

Mladoletni občan je naznanil, da ga je pretepel nekoliko starejši znanec, ki mu je hotel protipravno odvzeti električni skiro. Podana bo kazenska ovadba za roparsko tatvino in za povzročitev lahke telesne poškodbe.

Tudi sam potrebuje malo mira

Občanka je sporočila, da sosed zopet predvaja glasbo na ves glas. Občasno jo stiša, kmalu pa jo zopet navije na ve glas. Ugotovljena je bila kršitev. Kršitelju je bil izdan plačilni nalog.

Alkohol, praske in ljubosumje

Anonimno smo bili obveščeni, da moški pretepa žensko. V bližini kraja dogajanja je bil izsleden moški, ki je bil pod močnim vplivom alkohola in opraskan. Izsledena je bila tudi njegova partnerica, ki je bila prav tako pod močnim vplivom alkohola in je bila opraskana. Povedala sta, da sta se sprla zaradi ljubosumja. Zbiramo obvestila o prekršku.

Lotil se je pnevmatik

Nekdo je na Dantejevi ulici pristopil do parkiranega tovornega vozila in je na njem z ostrim predmetom preluknjaj sprednji pnevmatiki. Nekdo je v marini pristopil do transportnega vozička in je na njem z ostrim predmetom preluknjaj obe pnevmatiki. Prav tak je nekdo je iz vode izvlekel čoln in je na njem z ostrim predmetom preluknjaj obe pnevmatiki. Pnevmatike je nekdo na enak način preluknjaj še na parkiranem avtomodu pri srednji šoli in parkiranem osebnem avtomobilu pred hotelom.

Vzratno do globe
Patrulja je videla, da je osebni avto pri vzratni vožnji trčil v dva parkirana avtomobila in je odpeljal naprej. Ugotovljeno je bilo, da je voznik vozil pod vplivom alkohola (0,83 mg/l). Prepovedana mu je bila nadaljnja vožnja, odvzeto mu je bilo vozniško dovoljenje in odrejeno mu je bilo pridržanje. Podan je obdolžilni predlog na sodišče.

Prehitro iz Lucije

V četrtek so v Izoli prometni policisti 19-letniku iz Lucije zasegli skuter Piaggio ZIP 25, za katerega so z izrednim tehničnim pregledom ugotovili, da je nedovoljeno predelan. Zoper voznika sledi obdolžilni predlog.

(Pre)alkoholni prekrški

V petek so policisti ob 3.23 zaustavili 25-letno voznico osebnega avtomobila, ki ji je alkotest pokazal 0,67 mg/l. Začasno so ji odvzeli vozniško dovoljenje, zoper njo pa bo podan tudi obdolžilni predlog sodniku za prekrške.

V soboto pa so prometni policisti v Izoli imeli v postopku 24-letnika iz Kopra. Alkotest mu je pokazal 0,77 mg/l, zato mu je bila prepovedana nadaljnja vožnja in začasno odvzeto vozniško dovoljenje. Sledi obdolžilni predlog sodniku za prekrške.

Ob 0.39 so v Izoli odvzeli vozniško dovoljenje 56-letni voznici osebnega avtomobila, kateri je opravljen preizkus alkoholiziranosti pokazal rezultat 0,75 mg/l alkohola v izdihanem zraku. Sledi ji obdolžilni predlog.

Ob 2.18 je na bencinskem servisu smer Izola voznik osebnega avtomobila trčil v steber in odpeljal proti Izoli. Policisti so ga izsledili na avtocesti mimo Kozine, kjer so ga tudi ustavili na izvozu za Divačo. 32-letnemu vozniku so odredili preizkus alkoholiziranosti, ki je pokazal 0,72 mg/l alkohola. Odvzeto mu je bilo vozniško dovoljenje in odrejeno pridržanje.

Prepir s posledicami

Izolski policisti so ob 03.48 intervenirali zaradi kršitve javnega reda in miru.

Ugotovili so, da sta se doma sprla partnerja. Obema so izdali plačilni nalog.

Ukradli električno kolo

V Jagodju so ponoči z dvorišča ukradli električno kolo znamke Giant Liv E +3, letnik 2019. Kolo je bilo pripeto z verigo. Lastnica je oškodovana za 1.800 evrov.

Huda poškodba in kazen

Ob 14.50 pa so nas iz SB Izola obvestili, da je bil k njim pripeljan 51-letni kolesar, ki je padel na območju Kort in se huje poškodoval.

Vzrok je bila vožnja preblizu desnemu robu vozišča na cesti Korte – Šmarje. Sledi mu plačilni nalog.

Do Srgašev brez izpita

Ob 0.26 so policisti v Srgaših ustavili 21-letnega voznika osebnega avtomobila iz Izole. Ker nima vozniškega dovoljenja, so mu zasegli vozilo. Sledi obdolžilni predlog.

Šport počiva, kriminal ne

Ponoči je nekdo vlomil v prostore športnega kluba v Izoli in ukradel gotovino.

POOSTREN NADZOR PROMETA

Policisti Postaje prometne policije Koper so v nedeljo izvedli poostren nadzor nad vozniki enoslednih vozil. Preverjali so spoštovanje omejitev hitrosti ter vožnje pod vplivom alkohola in prepovedanih drog. V nadzoru so ugotovili 58 prekršitev hitrosti, in sicer 26 v naselju in 32 izven naselja.

Nekaj izstopajočih primerov:

Voznik osebnega vozila je skozi naselje Koper vozil s hitrostjo 104 km/h, zato so mu policisti napisali plačilni nalog z globo 1000 evrov in 9 kazenskih točk.

Vozniku osebnega vozila so v Kopru ob 11.00 uri odredili preizkus alkoholiziranosti. Indikator je pokazal kar 1,07 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Odvzeli so mu vozniško dovoljenje, mu prepovedali nadaljnjo vožnjo in zoper njega napisali obdolžilni predlog na pristojno sodišče. Čaka ga kazen v višini 1200 evrov in 18 kazenskih točk.

Policisti so izvajali meritve hitrosti tudi na regionalni cesti med Kopro in Kozino. Voznik motornega kolesa Yamaha R1 je po omenjeni cesti vozil s hitrostjo 157 km/h, kljub omejitvi 90 km/h. Poskušali so ga ustaviti na Črnem kalu, vendar ni ustavil na znak policista, ampak je odpeljal proti Kozini. Policist motorist je s službenim motornim kolesom zapeljal za njim in ga v Kozini tudi ustavil. Vozniku so odvzeli vozniško dovoljenje, zoper njega pa napisali obdolžilni predlog zaradi hitrosti in ker ni ustavil na znak policista. Globa za oba prekrška znaša 1700 evrov in 23 kazenskih točk.

Poleg omenjenih kršiteljev so policisti zasegli še 2 enosledni vozili, 1 osebno vozilo ter napisali 80 plačilnih nalogov in štiri obdolžilne predloge.

Alkohol ubija, največkrat nedolžne!

V zadnjem prazničnem vikendu so policisti, kljub vnaprej napovedanim poostrenim nadzorom nad upoštevanjem cestno-prometnih predpisov, pri vožnji zalotili kar 11 voznikov, ki so bili vinjeni ali pod vplivom drog. Črna statistika žal kaže, da več kot petina voznikov, ki povzročijo smrtno prometno nesrečo, vozi pod vplivom alkohola, drog ali drugih psihoaktivnih substanc, ki ne sodijo za volan. Policisti si bomo tudi v prihodnje z doslednim nadzorom nad vsemi udeleženci v cestnem prometu prizadevali zmanjšati delež vinjenih voznikov na naših cestah.

Vsem udeležencem v cestnem prometu svetujemo:

- Vozite le trezni! Če boste uživali alkoholne pijače (ne glede na zaužito količino), se ne odločite za vožnjo v cestnem prometu. Opitost s seboj prinaša nevarnost ne le voznikom motornih vozil temveč tudi kolesarjem in pešcem.

- Če ste uživali alkohol, naj vozi kdo, ki alkoholnih pijač ni užival, ali pa za prevoz do doma uporabite taxi.

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354
tel. 040 211 434

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;
email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Drago Mislej, Davorin Marc, Primož Mislej (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,50 EUR. / Četrletna naročnina: 18 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. 040 211 434 / Prelom: Graffit Line
Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

+386 (0) 858 473

Poznate nas po naših jedeh z žara,
pripravljamo pa tudi:

Enolončnice 5,00 eur

Malice 5,80 eur

Okusna kosila od 7,00 eur dalje

Bogata nedeljska kosila 10,0 eur

*Saj veste kje?
Med parkom in Lonko.*

Čez dva tedna bodo sole in vrtci ponovno odprli svoja vrata, čeprav je še marsikaj nejasnega.

Mirjam v spomin

7. maj 2018

*Ne more tišina obraza razvedriti,
ne more ti veter solza posušiti,
ker duša je bolna.*

Tvoji najdražji

Rekonstrukcija realnosti Vlada Bernetiča

Medtem, ko sem še vedno aktualni cikel slik z naslovom "Rekonstrukcija realnosti" pred leti relativno hitro pripravil za skupinsko postavitev naslovljeno "Iz okvirja" v Studiu UGM v Mariboru, takrat ob pomoči mentorja - svetovno priznanega avtorskega fotografa Klavdija Slubana, se za predstavitev v domačem kraju nisem uspel na hitro "preriniti" v ospredje.

Končno je v četrtek, 30. aprila, nehala pihati burja in morje je bilo le rahlo nakodrano. Na obali pri Šanpjeru pod Markovičevo in Gregoričevo hišo je komunalna delovna enota gradnje pod vodstvom mojstra Končareviča nadaljevala s konstrukcijo nabrežnega podpornega zidu. Za "prezračitev" že davno pripravljenih razstavnih slik sem izbral najlepši predel tik ob morju namenjenem sicer našim najboljšim prijateljem. Performans se je pričel ob soočenju s prizanesljivim sprehajalcem treh najbolj zvestih in ob bližnjem srečanju s komunalnim redarjem. Rekvizite in razstavniki kubus sem izkrcal nekoliko višje ob stranskem vhodu v staro fabriko ribjih konzerv. Odpakiranje in postavljanje slik ob fotodokumentaciji je trajalo debelo uro. Par dni prej so lokalni ribiči tam vztrajali še dlje in odprli sezono ... Genius loci pa v hangarju to jutro ne bev ne mev ... Evo - pa smo dočakali aprilski dež maja.

Vlado Bernetič

Češnje se ne menijo za korono

Ekološke češnje na Šaredu se pišejo (barvajo). Glede na vremenske razmere **bodo zrele konec tedna**. V dnevih pobiranja boste lahko posamično nabirali češnje tudi sami. Sicer dostavljamo ob predhodnih naročilih tudi na dom. Dosegljivi smo na telefonu: **041 721 220**

Mali oglas:

3 steklene flaškone 54 litrske oddam/prodam, lahko tudi polne.
Tel.: 041 721 220

Za poln Svetilnik kajtarjev

Kajterji (in v manjši meri tudi surferji) so ob sprostitvi ukrepov o prepovedi prehajanja občinski meja in tistih o prepovedi rekreativnega športa na morju, ter seveda ob več kot primernih vetrovnih pogojih teh prvih majskih dni, dobesedno zasedli plažo na Svetilniku, ki je prej spominjala na kamp ob Kinu Otok, kot na čas samoizolacije in karantene.

V nedeljo še konji

Naslednji dve nedelji se bodo v Izoli predstavili policisti konjeniki. Ker jih v naših krajih nismo ravno vajeni, bodo zagotovo poželi veliko zanimanja, a menda pridejo z razlogom, saj bodo preverjali kako se držimo ukrepov, ki so še v veljavi.

